

Міністерство освіти і науки України
Київський національний торговельно-економічний університет
Вінницький торговельно-економічний інститут
Факультет обліково-фінансовий

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ
Європейська кредитно-трансферна система (ЄКТС)

Галузь знань	03 «Гуманітарні науки»
Спеціальність	035 «Філологія»
Спеціалізація	035.04 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша - англійська»
Освітній ступінь	«магістр»

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
1. Загальна інформація.....	4
1.1. Назва і адреса.....	4
1.2. Опис закладу.....	4
1.3. Академічні органи.....	4
1.4. Академічний календар.....	5
1.5. Перелік запропонованих освітніх програм.....	5
1.6. Вимоги щодо прийому, у тому числі мовна політика та процедури реєстрації.....	6
1.7. Механізми для визначення кредитної мобільності та попереднього навчання (формального, неформального та інформального).....	6
1.8. Політика розподілу кредитів ЄКТС (інституційна кредитна рамка).....	6
1.9. Механізми академічного управління.....	6
2. Ресурси та послуги.....	7
2.1. Студентський стіл відділу кадрів.....	7
2.2. Умови розміщення/забезпечення проживання.....	7
2.3. Харчування.....	7
2.4. Вартість проживання.....	7
2.5. Фінансова підтримка для студентів.....	7
2.6. Медичні послуги.....	8
2.7. Умови для студентів з обмеженими можливостями та особливими потребами.....	8
2.8. Навчальне обладнання.....	9
2.9. Організація мобільності за освітніми програмами.....	10
2.10. Можливості для проходження практики.....	11
2.11. Умови для занять спортом і відпочинку.....	11
2.12. Студентські організації.....	12
3. Профіль програми.....	12
4. Освітня програма.....	19
5. Інформація про освітні компоненти (дисципліни).....	20

ВСТУП

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – це система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікації та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти.

Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання та обліковується у кредитах ЄКТС.

Кредит ЄКТС - одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС.

Кредити присвоюються здобувачам вищої освіти після успішного вивчення дисципліни та позитивного оцінювання досягнутих результатів навчання. Трансферу та накопиченню кредитів сприяє використання ключових документів ЄКТС.

Ключовими документами ЄКТС є: каталог дисципліни (інформаційний пакет), аплікаційна форма, угода про навчання, академічна довідка, додаток до диплома про вищу освіту європейського зразка (Diploma Supplement).

Перелік оцінок з дисциплін відображає здобутки здобувача вищої освіти у спосіб, який є загальнозрозумілим і може легко сприйматися в різних навчальних закладах, для цього використовується таблиця відповідності оцінок за 100-баловою шкалою.

Рівні компетентності	За шкалою КНТЕУ	Критерії оцінювання
Високий (дослідницький)	90-100	Має обґрунтовані та всебічні знання з дисципліни, вміє узагальнювати та систематизувати набуті знання; самостійно знаходить джерела інформації та працює з ними; проводить власні дослідження, може використовувати набуті знання та вміння при розв'язанні задач.
Достатній (частково-пошуковий)	82-89	Володіє навчальним матеріалом, вміє зіставляти та узагальнювати, виявляє творчий інтерес до предмету, виконує завдання з повним поясненням та обґрунтуванням, але допускає незначні помилки; може усвідомити нові для нього факти, ідеї.
	75-81	Володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; розв'язує завдання, передбачені програмою, з частковим поясненням.
Елементарний (репродуктивний)	69-74	Володіє навчальним матеріалом на репродуктивному рівні; може самостійно розв'язати та пояснити розв'язання завдання.
	60-68	Ознайомлений з навчальним матеріалом, відтворює його на репродуктивному рівні; виконує елементарні завдання за зразком або відомим алгоритмом.
Низький (фрагментарний)	35-59	Ознайомлений та відтворює навчальний матеріал на рівні окремих фактів та фрагментів матеріалу; під керівництвом викладача виконує елементарні завдання.
	1-34	Ознайомлений з навчальним матеріалом на рівні розпізнавання та відтворення окремих фактів.

1. Загальна інформація.

1.1. Назва і адреса.

Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету (коротка назва – ВТЕІ КНТЕУ).

Адреса: вул. Соборна 87, м. Вінниця, 21050, факс: (0432)55-04-00

Електронна пошта: secretarvtei@ukr.net

1.2. Опис закладу.

ВТЕІ КНТЕУ є провідним закладом вищої освіти у Подільському регіоні, що готує фахівців з різних спеціальностей. Історія розвитку інституту починається з 1968 р. До 1986 р. він мав статус філії з денною, вечірньою і заочною формами навчання та здійснював підготовку фахівців для галузей невиробничої сфери (торгівлі, громадського харчування, фінансової і банківської системи).

У 1988 р. філію було реорганізовано у факультет, у 1998 р. – у Вінницький торговельно-економічний інститут Київського державного торговельно-економічного університету, а з 2000 р. – Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету (далі ВТЕІ КНТЕУ).

Інститут діє на підставі Положення про Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету. А також здійснює освітню діяльність на підставі ліцензії (Міністерства освіти і науки України від 27.09.2016 № 1433л) та акредитований за найвищим – IV рівнем акредитації.

Загальна кількість науково-педагогічних працівників ВТЕІ КНТЕУ – 150, з них – докторів наук, професорів – 18 осіб (12%); кандидатів наук, доцентів – 107 осіб (71%); без наукового ступеня та звання – 25 особи (17%). В інституті навчається 3454 студентів, із них на денній формі навчається 1854. Підготовка фахівців здійснюється за 15 спеціальностями освітніх ступенів «молодший бакалавр», «бакалавр», «магістр».

1.3. Академічні органи.

Замкова Наталія Леонідівна	директор, доктор філософських наук, професор, Заслужений працівник освіти України.
Мартінова Лілія Борисівна	заступник директора з навчально-методичної роботи, доктор економічних наук, доцент.
Кізюн Алла Григорівна	заступник директора з навчально-виховної роботи, кандидат географічних наук, доцент.
Откаленко Олена Миколаївна	заступник директора з фінансово-економічних питань – головний бухгалтер, кандидат економічних наук.

1.4. Академічний календар.

Початок навчальних занять – з 1 вересня.

Завершення навчальних занять – 30 червня.

Освітній процес здійснюється за семестрами.

Тривалість семестрів, практичної підготовки, екзаменаційних сесій, атестацій, канікул визначається графіком освітнього процесу на кожен рік.

1.5. Перелік запропонованих освітніх програм.

Галузь знань	Спеціальність	Спеціалізація освітнього ступеня «молодший бакалавр»	Спеціалізація освітнього ступеня «бакалавр»	Спеціалізація освітнього ступеня «магістр»
03 Гуманітарні науки	035 «Філологія»	-	«Германські мови та літератури (переклад включно), перша англійська»	«Германські мови та літератури (переклад включно), перша англійська»
05 Соціальні та поведінкові науки	051 «Економіка»	-	«Міжнародна економіка»	«Міжнародна економіка»
			«Економіка бізнесу»	«Економіка підприємства»
			«Економічна кібернетика»	«Економічна кібернетика»
07 Управління та адміністрування	071 «Облік і оподаткування»	«Облік і оподаткування»	«Облік і оподаткування»	«Облік і оподаткування»
			«Фінансовий контроль та аудит»	«Фінансовий контроль та аудит»
			«Фінансова аналітика»	
	072 «Фінанси, банківська справа та страхування»	«Фінанси банківська справа та страхування»	«Фінансовий менеджмент»	«Державні фінанси»
			«Фінанси, банківська справа та страхування»	«Фінансове посередництво»
	073 «Менеджмент»	«Менеджмент»	«Менеджмент організацій»	«Менеджмент організацій»
			«Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»	«Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»
			«Менеджмент готельно-ресторанного бізнесу»	«Менеджмент готельно-ресторанного бізнесу»
	075 «Маркетинг»	«Маркетинг»	«Маркетинг»	«Маркетинг»
			«Логістика»	
076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»	«Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»	«Товарознавство та комерційна логістика»	«Товарознавство та комерційна логістика»	
		«Товарознавство та експертиза в митній справі»	«Товарознавство та експертиза в митній справі»	
08 Право	081 «Право»	«Право»	«Право»	«Право»
12 Інформаційні технології	126 «Інформаційні системи та технології»	«Інформаційні системи та технології»	«Інформаційні технології у бізнесі»	-
18 Виробництво та технології	181 «Харчові технології»	«Харчові технології»	«Харчові технології»	«Ресторанні технології»
23 Соціальна	232 Соціальне	«Соціальне	«Соціальне	-

робота	забезпечення	забезпечення»	забезпечення»	
24 Сфера обслуговування	241 «Готельно-ресторанна справа»	«Готельно-ресторанна справа»	«Готельно-ресторанна справа»	«Готельна і ресторанна справа»
	242 «Туризм»	«Туризм»	«Туризм»	«Міжнародний туристичний бізнес»
28 «Публічне управління та адміністрування»	281 «Публічне управління та адміністрування»	-	«Публічне управління та адміністрування»	«Публічне управління та адміністрування»
29 «Міжнародні відносини»	292 «Міжнародні економічні відносини»	-	«Міжнародний бізнес»	-

1.6. Вимоги щодо прийому, у тому числі мовна політика та процедури реєстрації.

Інформація про вступні випробування та правила прийому на навчання за освітнім ступенем «молодший бакалавр», «бакалавр», «магістр» розміщена на сайті ВТЕІ КНТЕУ: <http://www.vtei.com.ua>

1.7. Механізм для визначення кредитної мобільності та попереднього навчання (формального, неформального та інформального).

Визначення кредитної мобільності та попереднього навчання здійснюються відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положення про організацію освітнього процесу здобувачів вищої освіти Вінницького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету, Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність у Вінницькому торговельно-економічному інституті Київського національного торговельно-економічного університету.

1.8. Політика розподілу кредитів ЄКТС (інституційна кредитна рамка).

Розподіл кредитів ЄКТС залежить від терміну навчання та визначається навчальним планом.

ВТЕІ КНТЕУ розподіляє кредити між навчальними дисциплінами самостійно. Кредити розподіляються на всі дисципліни, що вивчає студент, виробничу практику, виконання випускного кваліфікаційного проекту (роботи), атестацію. Кредити присвоюються тільки після закінчення вивчення дисципліни та за умови успішного складання одного з видів підсумкового контролю.

1.9. Механізми академічного управління.

Механізми академічного управління в ВТЕІ КНТЕУ визначені:

- Положенням про організацію освітнього процесу здобувачів вищої освіти «бакалавр», «магістр» у Вінницькому торговельно-економічному інституті Київського національного торговельно-економічного університету;

- Положенням про систему оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти у Вінницькому торговельно-економічному інституті Київського національного торговельно-економічного університету;

- Положенням про індивідуальний навчальний план здобувача ступеня вищої освіти ВТЕІ КНТЕУ;

- Положенням про організацію виконання та захисту курсових робіт (проектів) у ВТЕІ;
- Положенням про проведення практики здобувачів вищої освіти.

2. Ресурси та послуги.

2.1. Студентський стіл відділу кадрів.

У відділі кадрів інституту зберігаються особові справи студентів, документи про освіту, трудові книжки студентів, які навчаються в інституті. Основними завданнями працівників відділу кадрів є:

1. своєчасно вносити поточні зміни в особові справи.
2. зберігати документи в належному стані.
3. надавати інформацію за письмовими запитами з будь-яких інстанцій.
4. надавати студентам інформацію, роз'яснення щодо Кодексу законів про працю України.

2.2. Умови розміщення/забезпечення проживання.

Гуртожиток №1 розташований в 10 хв. ходи від навчальних корпусів №1, №2 та тролейбусної і трамвайної зупинок.

Гуртожиток №2 розташований у 5 хв. від тролейбусної зупинки «29 школа», до центру міста можна дістатися за 20 хв.

У гуртожитках є дво-, три- і чотиримісні кімнати із санвузлом та кухнею на кожному поверсі; в підвальному приміщенні гуртожитку №1 розташована пральня.

Студенти поселяються до гуртожитків за наявності вільних місць на основі подання факультетів за наказом директора. Між інститутом і студентом укладається контракт на право проживання студента в гуртожитку, де встановлені права та обов'язки, а також відповідальність сторін за їх дотримання і виконання.

Адреси гуртожитків:

- гуртожиток №1 – 21010, м. Вінниця, вул. Чорновола 3, тел.(0432) 55-02-64;
- гуртожиток №2 – 21022, м. Вінниця, вул. Станіславського 54, тел.(0432) 66-42-72.

2.3. Харчування.

В інституті працює два пункти харчування (у корпусах № 1, № 4).

2.4. Вартість проживання.

Вартість проживання становить 520 грн. на місяць – гуртожиток № 1, 480 грн. на місяць – гуртожиток № 2.

2.5. Фінансова підтримка для студентів.

Студентам денної форми навчання, які навчаються коштом державного замовлення, за результатами навчання та виявленою при цьому успішністю призначаються академічні стипендії один раз на семестр. Розмір стипендії встановлює Кабінет Міністрів України. Студентам пільгових категорій згідно чинного законодавства призначаються соціальні стипендії.

За особливі успіхи у навчанні, участь у науковій, громадській, спортивній роботі здобувачам вищої освіти інституту за поданням стипендіальної комісії, вченої ради інституту, вчених рад факультетів можуть призначатися такі стипендії: академічна стипендія Президента України, академічна стипендія Верховної Ради України, академічна стипендія Кабінету Міністрів України, стипендія Облдержадміністрації та обласної ради, стипендія міської ради.

До того ж за успіхи у навчанні, участь у науковій, громадській та спортивній діяльності студенти можуть заохочуватися грошовими преміями.

З метою підвищення життєвого рівня студентам із малозахищених верств населення може надаватися матеріальна допомога.

2.6. Медичні послуги.

В приміщенні гуртожитку №1 функціонує медичний пункт, де працюють лікар-терапевт та медсестра, які здійснюють прийом студентів, маніпуляційні процедури, проводять санітарно-просвітницьку роботу.

2.7. Умови для студентів з обмеженими можливостями та особливими потребами.

У ВТЕІ КНТЕУ створено сприятливі умови для навчання, комфортного перебування та проживання студентів з особливими потребами. Для окремих категорій студентів на підставі нормативно-правових актів на отримання державних пілг і гарантій нараховуються соціальні стипендії.

Вони призначаються:

- здобувачам вищої освіти з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, та особи з їх числа у разі продовження навчання до 23 років або до закінчення вищого навчального закладу, а також здобувачі, які в період навчання у віці від 18 до 23 років залишились без батьків, згідно із ст. 62 Закону України «Про вищу освіту» та ст.8 Закону України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування»;
- здобувачам вищої освіти з числа осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- здобувачам вищої освіти, визнані учасниками бойових дій, відповідно до п. 19 ч. 1 ст. 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та їх дітей (до закінчення навчання у вузі, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), відповідно до ст. 44 Закону України «Про вищу освіту»;
- здобувачам вищої освіти - діти, один із батьків, яких загинув (пропав безвісти) у районі проведення антитерористичної операції, бойових дій чи збройних конфліктів або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних у районі проведення АТО, бойових дій чи збройних конфліктів, а також внаслідок захворювання, одержаного в період участі в АТО (до закінчення навчання у вузі, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), відповідно до ст. 44 Закону України «Про вищу освіту»;

- здобувачам вищої освіти - діти, один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час масових акцій громадянського протесту (до закінчення навчання у вузі, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), відповідно до ст. 44 Закону України «Про вищу освіту»;
- здобувачам вищої освіти - діти, зареєстровані як внутрішньо переміщені особи (до закінчення навчання у вузі, але не довше ніж до досягнення ними 23 років), відповідно до ст. 44 Закону України «Про вищу освіту»;
- здобувачам вищої освіти з числа дітей-сиріт та дітей з малозабезпечених сімей, яким призначені соціальні стипендії Верховної Ради України відповідно до постанови ВРУ від 24.10.2002 № 218-IV;
- здобувачам вищої освіти-діти-інваліди та особи з інвалідністю I-III групи;
- здобувачам вищої освіти із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям»;
- здобувачам вищої освіти, зазначені у п. п. 1-6, які є інвалідами по зору і слуху-збільшення на 50%;
- здобувачам вищої освіти, зазначені у п. п. 1-6, з числа тих, що входили до складу військових формувань, які за рішенням відповідних державних органів були направлені для виконання миротворчих місій або відряджені до держав, де в цей період велися бойові дії-збільшення на 30%.

2.8. Навчальне обладнання.

Адміністрація інституту сприяє заходам, щодо розширення інформаційних ресурсів у бібліотеці, створення доступності та зручності у користуванні книжковим фондом.

Книжковий фонд бібліотеки поповнено актуальними, сучасними виданнями з питань економіки, фінансів, менеджменту, бізнесу, правничих, суспільно-політичних, інформаційних систем і технологій, також періодичними виданнями методичними та інформаційними матеріалами, виданнями КНТЕУ (підручниками, посібниками, методичними рекомендаціями та вказівками з навчальних дисциплін).

Головним інформаційним ресурсом бібліотеки є бібліотечний фонд, який на сьогодні складає більше 233 750 одиниць зберігання. Це наукова та навчально-методична література з питань економіки, менеджменту, фінансів, туризму.

В бібліотеці встановлена та функціонує автоматизована бібліотечно-інформаційна система (АБІС) «УФД/Бібліотека», яка забезпечує автоматизацію всіх бібліотечних процесів, а саме: сумарний, інвентарний облік фонду, обробка літератури, розрахунок книгозабезпеченості навчальних дисциплін, створення та редагування електронного каталогу, штрихкодування фонду, реєстрація та автоматизоване обслуговування користувачів із застосуванням цифрового підпису (PIN-CODE).

До послуг користувачів 3 читальних зали та 2 абонементи. В кожній читальній залі обладнані автоматизовані робочі місця, є доступ до освітніх ресурсів мережі Інтернет, також відкрито доступ до електронних версій

навчальної та довідкової літератури видавничої компанії «Центр учбової літератури» м. Київ – збірка містить більше 1000 назв повнотекстових видань за різними тематиками.

Своєчасне інформування про ресурси та послуги забезпечує веб-сторінка бібліотеки (<http://vtei.vtei.com.ua/biblioteka/>), яка розміщена на офіційному веб-сайті інституту (<http://www.vtei.com.ua/>). Веб-сторінка інформує про бібліотеку, бібліотечні події та акції, надає доступ до електронного каталогу, містить інформацію про видання бібліотеки, а саме: інформаційні бюлетені нових надходжень, рекомендаційні списки літератури, бібліографічні покажчики, перелік періодичних видань тощо.

Для студентів перших курсів організуються заняття з основ бібліотечно-інформаційних знань, які покликані навчити студентів самостійно здійснювати пошук необхідної літератури, умінню працювати з інформацією, аналізувати та систематизувати її.

Режим роботи бібліотеки: понеділок – п'ятниця – 9.00 – 17.42

Матеріально-технічна база. Для потреб освітнього процесу всі кафедри забезпечено необхідною комп'ютерною технікою, функціонують 12 комп'ютерних класів, 9 мультимедійних проекторів, 2 інтерактивних комплекси, 71 аудиторія, 4 лінгафонних кабінети.

2.9. Організація мобільності за освітніми програмами.

ВТЕІ КНТЕУ співпрацює з закладами вищої освіти, міжнародними науковими центрами та установами багатьох країн світу у т.ч.: Італії, Словаччини, Чехії, Білорусії, Грузії, Польщі, Молдови, Румунії, Угорщини, Франції. Здобувачі вищої освіти за рівнем знання іноземних мов мають змогу здобувати освіту за кордоном по програмі подвійних дипломів: у Польщі – Вища школа туризму і екології (м. Суха Бескидська), Великопольська суспільно-економічна вища школа (м. Великопольська середа); у Словаччині – Пан'європейська вища школа (м. Братислава).

Принцип мобільності студентів в інституті реалізується шляхом:

- участі у міжнародних конференціях, симпозіумах, круглих столах, семінарах, вебінарах та інших науково-практичних заходах;
- проходженням практики у провідних закладах готельно-ресторанного бізнесу Німеччини, Болгарії, Словаччини, Туреччини та інших європейських країн відповідно до угод про співробітництво з іноземними науковими установами та компаніями;
- поглибленням та вдосконаленням знань іноземних мов під час міжнародного стажування та проходження практики.

Мобільність здобувачів вищої освіти та викладачів є одним із основних принципів сучасної європейської освіти. Навчання, стажування та дослідницька робота за кордоном збагачує індивідуальний досвід, надає можливість дізнатися більше про інші моделі створення та поширення знань, дозволяє розширити мережу контактів і спілкування і поглибити знання іноземних мов.

Інститут бере участь в реалізації міжнародних проектів і програм, основними з яких є:

- міжнародна молодіжна громадська організація AIESEC, що об'єднує студентів вищої освіти з метою розвитку лідерського та професійного потенціалу молодих людей та позитивного вкладу в суспільство.

2.10. Можливості для проходження практики.

Для забезпечення практичної підготовки студентів та їх успішного працевлаштування інститутом встановлено різні форми співробітництва з організаціями, зокрема з багатьма профільними державними установами, фінансовими структурами, установами банківської сфери, підприємствами сфери торгівлі та готельно-ресторанного бізнесу, страхового бізнесу на підставі укладених договорів про підготовку спеціалістів, угод про співпрацю, двосторонніх договорів співдружності, договорів про проходження практики студентів, що створюють умови для реалізації програм практики та забезпечують виконання у повному обсязі вимог, передбачених Положенням про проведення практики здобувачів вищої освіти.

2.11. Умови для занять спортом і відпочинку.

Важливим напрямом організації виховної та культурно-мистецької роботи студентів в інституті є участь студентів у традиційних культурно-масових заходах таких як «Посвята першокурсників у студенти», «Дебют першокурсника», «Осінній вернісаж», святкування Дня студента та «Фестиваль КВН на кубок директора ВТЕІ КНТЕУ», «Міс ВТЕІ КНТЕУ», Новорічні карнавали, конкурс талантів, за участю студентів та викладачів, «Дві зірки», концертні та танцювально-розважальні програми до календарних свят, конкурсні шоу-програми.

В інституті працює відділ з організації виховної та культурно-мистецької роботи студентів в якому існують такі творчі колективи: народний театр пісні «Слов'янка», народний театр сучасного танцю «Ритм серця», ансамбль народного танцю «Сяйво», клуб КВН, інструментальний ансамбль, вокальні ансамблі малої форми: дуети, тріо, квартети та окремі солісти-вокалісти, гурток художнього читання та декламування тощо.

Створено всі умови для заняття фізичною культурою і спортом. Фізкультурно-оздоровча робота проводиться в орендованих спортивних спорудах, до яких входять стадіон Вінницької МДЮСШ №1 з легкоатлетичними доріжками і секторами, легкоатлетичний манеж Вінницької спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву з легкої атлетики обласної ради ФСТ «Колос», плавальний басейн СК «Авангард», ТОВ Ліга «Олімпійські резерви». СК «Нокаут».

Здобувачі вищої освіти мають право вільного вибору виду спорту і навчальної групи з урахуванням їх інтересів. Зокрема, спортивне вдосконалення здійснюється в таких секціях: аеробіка, волейбол, футбол, баскетбол, легка атлетика, плавання, бокс.

Студенти беруть участь у міських, всеукраїнських та міжнародних змаганнях.

2.12. Студентські організації.

Громадське життя в інституті насичене, багатогранне та різноманітне.

В інституті на громадських засадах діють:

- рада студентського самоврядування інституту;
- ради студентського самоврядування факультетів;
- ради студентського самоврядування гуртожитків №1 та № 2;
- студентське наукове товариство «ВАТРА»;
- студентський туристичний клуб «Way to Freedom»;
- студентські дискусійні клуби та клуби за інтересами – «Сучасний стан та перспективи розвитку фінансової системи України», «Інноваційні технології в управлінні підприємствами та організаціями», «Маркетинг та реклама», «Клуб інтелектуальних ігор», «Сучасна проблематика обліку, аналізу і контролю в сфері господарської діяльності та державного управління», «Інновації заради майбутнього», «Менеджер майбутнього - євроуправлінець», «Товарознавство та експертиза товарів», «Туристична індустрія: сучасний стан та перспективи розвитку»;
- наукові гуртки – з економіки підприємства, з міжнародної економіки, «Економіко-математичне моделювання», «Менеджмент: проблеми сьогодення та перспективи розвитку», «American and English Studies», «Translation Studies», «Школа туристичної індустрії», «Ресторатор», «Кондитер-клас», «Сучасний бухгалтер», «Бізнес-аналітик», «Статистика», «Організаційно-комерційні аспекти діяльності торговельних підприємств», «Теоретичні та практичні проблеми товарознавства», «Фізико-хімічні методи дослідження сировини і матеріалів», «Феміда», «Правовий Універсум», «Перспективи розвитку фінансово-бюджетної системи України та шляхи вдосконалення», «Маркетингові інновації».

Інформація щодо навчання студентів, дозвілля, занять спортом розміщується в газеті «Економіст» та на сторінці сайту інституту (<http://www.vtei.com.ua>).

3. Профіль освітньої програми зі спеціальності 035 «Філологія» (за спеціалізацією «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська»

1 - Загальна інформація	
Повна назва вищого навчального закладу та структурного підрозділу	Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету Кафедра іноземної філології та перекладу
Ступінь вищої освіти та назва кваліфікації мовою оригіналу	Ступінь вищої освіти «магістр» спеціальність «Філологія» спеціалізація «Германські мови та літератури (переклад включно), перша –

	англійська»
Офіційна назва освітньої програми	«Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська»
Тип диплому та обсяг освітньої програми	Диплом магістра, одиничний, 90 кредитів ЄКТС. Термін навчання 1 рік 4 місяці
Наявність акредитації	Акредитовано АКУ України до 01.07 2021 р.
Цикл/рівень	НРК України – 8 рівень, FQ for ENEA – 2 цикл, EQF for LLL – 7 рівень
Передумови	Освітній ступінь бакалавра
Мова(и) викладання	Українська / англійська
Термін дії освітньої програми	До 01.07.2020 р.
Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми	http://sun.vtei.com.ua
2 - Мета освітньої програми	
Набуття освітньої та професійної кваліфікації для здійснення професійної діяльності, пов'язаної із аналізом, творенням, перетворенням і оцінюванням письмових та усних текстів різних жанрів і стилів (як із науково-дослідною, критично-аналітичною, так і прикладною метою), організацією успішної комунікації англійською та німецькою мовами.	
3 - Характеристика освітньої програми	
Предметна область (галузь знань, спеціальність, спеціалізація (за наявності))	Галузь знань: 03 Гуманітарні науки Спеціальність: 035 «Філологія» Спеціалізація: «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» Обов'язкова компонента ОП – 43,3%. Вибіркова компонента ОП – 33,3%. Виробнича (переддипломна практика) – 10%. Підготовка випускної кваліфікаційної роботи та атестація – 13,4%.
Орієнтація освітньої програми	Освітньо-професійна. Має прикладну орієнтацію. Програма пропонує комплексний підхід до формування загальних та професійних (лінгвістичних, трансферційних та трансляторіальних) компетентностей філолога-перекладача.
Основний фокус освітньої програми та спеціалізації	Спеціальна вища філологічна (перекладознавча) освіта. Програма ґрунтується на сучасних наукових засадах, враховує останні тенденції

	<p>розвитку філологічної науки, акцентує на інтегративності перекладознавчої галузі та спрямовує на оволодіння комплексними знаннями та навичками, необхідними для успішної професійної та наукової діяльності.</p> <p>Ключові слова: теорія і практика перекладу, англійська мова, німецька мова, перекладацька компетенція, послідовний переклад, письмовий переклад, контрастивістика, жанрові теорії перекладу, фонові знання, міжмовна лінгвокультурологія.</p>
Особливості програми	<p>Спрямованість на професійну перекладацьку та мовознавчу діяльність. Після успішного завершення програми здобувачі вищої освіти здатні вільно володіти двома іноземними (англійською, німецькою) мовами та використовувати їх для розв'язання типових професійних завдань у різних сферах соціальної діяльності, пов'язаних із перекладом. Програма формує методологічну грамотність для поглибленої самостійної дослідної роботи у галузі перекладознавства та лінгвістики.</p>
4 - Придатність випускників до працевлаштування та подальшого навчання	
Придатність до працевлаштування	<p>Відповідно до Національного класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2010, а також з урахуванням вимог ринку праці магістр за спеціальністю «Філологія» спеціалізацією «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» може працювати в науковій, літературно-видавничій, освітній галузях; у друкованих та електронних засобах масової інформації, PR-технологіях, у різноманітних фондах, спілках, фундаціях гуманітарного спрямування, музеях, мистецьких і культурних центрах тощо, обіймаючи посади усного перекладача, перекладача-референта, перекладача науково-технічної літератури, гіда-перекладача, перекладача-редактора, перекладача-консультанта.</p>
Подальше навчання	<p>Можливість навчання за програмою третього циклу FQ-ЕНЕА, 9 рівня НРК України та 8 рівня EQF-LLL</p>
5 - Викладання та оцінювання	
Викладання та навчання	<p>Аудиторна та самостійна робота побудована на принципах студентоцентрованого, проблемно-орієнтованого навчання з елементами</p>

	дистанційного та змішаного навчання, використанням прийомів перевернутого навчання, а також навчання через челенджі та сторітелінг. Виконання індивідуалізованої самостійної роботи спрямоване на особистісне та професійне зростання. Проходження переддипломної практики, написання випускної кваліфікаційної роботи.
Оцінювання	Письмові экзамени, презентації індивідуальної роботи, поточний і підсумковий контроль, захист випускних кваліфікаційних робіт.
6 - Програмні компетентності	
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми в галузі лінгвістики та перекладознавства в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає проведення досліджень та здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.
Загальні компетентності (ЗК)	<p>ЗК 1. Здатність до навчання та застосування набутих знань та навичок на практиці.</p> <p>ЗК 2. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї й нестандартні підходи до їх реалізації (креативність).</p> <p>ЗК 4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми, працюючи в команді та автономно.</p> <p>ЗК 5. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/ видів економічної діяльності).</p> <p>ЗК 6. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу і проведення наукових досліджень на належному рівні.</p> <p>ЗК 7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.</p> <p>ЗК 8. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.</p>
Фахові компетентності спеціальності (ФК)	<p>ФК 1. Здатність володіти іншомовними фаховими компетенціями (на рівні C1 за шкалою Ради Європи) як предметом і засобом міжкультурної та перекладацької діяльності.</p> <p>ФК 2. Здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямках і школах.</p> <p>ФК 3. Здатність критично осмислювати сучасні лінгвістичні теорії із простеженням їх місця і статусу в розвитку філологічної науки та</p>

обізнаністю із поняттєво-термінологічним апаратом кожного напрямку і специфікою його кодифікації та металінгвістичного унормування.

ФК 4. Володіння методами наукового аналізу і структурування мовного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.

ФК 5. Здатність усвідомлювати методологічне, організаційне та правове підґрунтя, необхідне для здійснення фахової науково-дослідницької роботи, її презентації науковій спільноті та захисту інтелектуальної власності на її результати.

ФК 6. Здатність володіти експресивними, емоційними, логічними засобами мови та спрямовувати їх для досягнення запланованого прагматичного результату.

ФК 7. Здатність оперувати механізмом запам'ятовування відповідно до типу перекладу та перемикання з однієї мови на іншу в процесі виконання складних перекладацьких операцій і дій.

ФК 8. Здатність виконувати адекватний переклад різностильових текстів високого рівня складності.

ФК 9. Здатність здійснювати перекладацький аналіз тексту з ідентифікацією контекстуальних значень мовних одиниць і застосуванням комплексу лексико-граматичних трансформацій.

ФК 9. Здатність розуміти особливості комунікації різних національних спільнот із врахуванням міжкультурних розбіжностей, закодovаних у мовних картинах світу.

ФІ 10. Здатність оперувати основними поняттями когнітології для розуміння когнітивних процесів у свідомості людей, що забезпечують оперативне мислення, та пізнання світу із встановленням основних моделей свідомості.

ФК 11. Здатність встановлювати взаємозв'язки мови і мислення, визначати вплив мови на психічний розвиток людини.

ФК 12. Здатність використовувати сучасні жанрові теорії перекладу із визначенням жанрово-стилістичних доміант оригінального тексту та пошуком стратегій і тактик перекладу.

ФК 13. Здатність чітко й виразно висловлювати думку, використовувати знання законів техніки мовлення: правильна постановка дихання,

	<p>розвиток голосу, чітка та зрозуміла дикція, нормативна орфоепія.</p> <p>ФК 14. Здатність визначати істотні риси перекладу як виду комунікативної діяльності у різних її типах із встановленням історичних особливостей перекладацького процесу та розумінням еволюції принципів, стратегій і тактик послідовного та письмового перекладу.</p> <p>ФК 15. Здатність використовувати контрастивний аналіз для пошуку основних мовних універсалій, загальних закономірностей мовного розвитку для визначення стратегії і тактики перекладу.</p>
7 - Програмні результати навчання	
	<p>ПРН 1. Оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення.</p> <p>ПРН 2. Демонструвати належний рівень володіння державною та іноземними мовами для реалізації письмової та усної комунікації, зокрема в ситуація професійного й наукового спілкування; презентувати результати своїх досліджень державною та іноземними мовами.</p> <p>ПРН 3. Застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості наукового дослідження в перекладознавчій галузі.</p> <p>ПРН 4. Цінувати різноманіття та мультикультурність світу й керуватися у своїй діяльності сучасними принципами толерантності, діалогу та співробітництва.</p> <p>ПРН 5. Оцінювати й критично аналізувати соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і пропонувати шляхи їх вирішення, аргументуючи власну точку зору.</p> <p>ПРН 6. Застосовувати знання про експресивні, емоційні, логічні засоби мови та техніку мовлення для досягнення запланованого прагматичного результату й організації успішної комунікації.</p> <p>ПРН 7. Аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрямки і школи лінгвістики та перекладознавства.</p> <p>ПРН 8. Здійснювати науковий аналіз різномовного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з</p>

	<p>урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.</p> <p>ПРН 9. Дотримуватися правил академічної доброчесності.</p> <p>ПРН 10. Доступно й аргументовано пояснювати сутність конкретних філологічних питань і власну точку зору на них як фахівцям, так і широкому загалу.</p> <p>ПРН 11. Здійснювати доперекладацький аналіз та оцінку якості перекладу текстів різних стилів та жанрів.</p> <p>ПРН 12. Планувати, організовувати, здійснювати і презентувати прикладне дослідження в галузі перекладознавства та зіставної лінгвістики.</p> <p>ПРН 13. Володіти міжнародним етикетом та правилами поведінки перекладача у різних ситуаціях усного перекладу.</p> <p>ПРН 14. Обирати стратегії перекладу та функціональної перспективи висловлювання, здійснювати конфігурацію пам'яті та гнучкість перемикання з одного мовного коду на інший, здійснювати опір інтерференції.</p> <p>ПРН 15. Характеризувати основні концептуальні положення сучасної контрастивістики, комунікативної, прагматичної та когнітивної лінгвістики для визначення стратегії перекладу.</p> <p>ПРН 16. Володіти навиками академічного письма.</p> <p>ПРН 17. Знаходити оптимальні шляхи ефективної взаємодії у професійному колективі та з представниками інших професійних груп різного рівня.</p> <p>ПРН 18. Володіти системою лінгвістичних знань щодо основних мовних явищ та закономірностей функціонування іноземних та рідної мов, їхніх функціональних різновидів.</p> <p>ПРН 19. Використовувати сучасні комунікативні технології у майбутній професійній діяльності.</p> <p>ПРН 20. Володіти системою професійних мовознавчих та перекладознавчих метаодиноць, правильно використовувати їх у професійному середовищі.</p>
8 - Ресурсне забезпечення реалізації програми	
Кадрове забезпечення	<p>Проектна група: 1 доктор наук, професор; 2 кандидати наук, доценти.</p> <p>Гарант програми доктор наук, професор.</p>

	Всі розробники є штатними співробітниками Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ. З метою підвищення фахового рівня всі науково-педагогічні працівники один раз на п'ять років проходять стажування, в т.ч. за кордоном.
Матеріально-технічне забезпечення	Використання комп'ютерних та спеціалізованих аудиторій ВТЕІ КНТЕУ
Інформаційне та навчально-методичне забезпечення	Використання Системи управління навчанням MOODLE ВТЕІ КНТЕУ та авторських розробок науково-педагогічних працівників
9 - Академічна мобільність	
Національна кредитна мобільність	-
Міжнародна кредитна мобільність	-
Навчання іноземних здобувачів вищої освіти	-

4. Освітня програма

Керівник проектної групи (гарант освітньої програми) Іваницька Наталя Борисівна

Перелік компонент ОП

Код н/д	Компоненти освітньої програми (навчальні дисципліни, курсові проекти (роботи), практики, кваліфікаційна робота)	Кількість кредитів	Форма підсумкового контролю
I. обов'язкові компоненти ОП			
ОК 1	Перша іноземна мова (англійська)	16	Екзамен
ОК 2	Практичний курс письмового перекладу	6	Екзамен
ОК 3	Друга іноземна мова	11	Екзамен
ОК 4	Практичний курс послідовного перекладу	6	Екзамен
Загальний обсяг обов'язкових компонент:		39	
II. Вибіркові компоненти ОП			
<i>Вибірковий блок 1</i>			
ВБ 1.1.	Методологія і організація наукових досліджень	6	Екзамен
ВБ 1.2.	Філософія мови		
ВБ 1.3.	Педагогіка та психологія вищої школи		

<i>Вибірковий блок 2</i>			
ВБ 2.1.	Сучасні лінгвістичні теорії	6	Екзамен
ВБ 2.2.	Контрастивна лінгвістика		
ВБ 2.3.	Когнітивна лінгвістика		
<i>Вибірковий блок 3</i>			
ВБ 3.1.	Жанрові теорії перекладу	6	Екзамен
ВБ 3.2.	Синергетика перекладу		
ВБ 3.3.	Актуальні проблеми теорії і критики перекладу		
<i>Вибірковий блок 4</i>			
ВБ 4.1.	Інтерпретація художнього тексту	6	Екзамен
ВБ 4.2.	Філологічна герменевтика		
ВБ 4.3.	Проблеми перекладу науково-технічної літератури		
<i>Вибірковий блок 5</i>			
ВБ 5.1.	Проблеми міжкультурної комунікації і переклад	6	Екзамен
ВБ 5.2.	Європейські мови в міжкультурній комунікації		
ВБ 5.3.	Психолінгвістичні аспекти перекладу		
Загальний обсяг вибірових компонент		30	
Практична підготовка			
Виробнича (переддипломна) практика		9	
Підготовка випускної кваліфікаційної роботи та атестація		12	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ		90	

5. Інформація про освітні компоненти (дисципліни).

5.1. Назва. Перша іноземна мова (англійська).

5.2. Тип. Обов'язкова.

5.3. Рік навчання. 2019/2021.

5.4. Семестр. 1, 2, 3.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Западинська І.Г., к.пед.н., доцент.,
Гладь С.В., к.пед.н., доцент

5.6. Результати навчання. Опанування іноземною мовою шляхом розвитку лінгвістичної, комунікативної, професійної, соціокультурної компетенцій здобувачів вищої освіти; розуміння широкого спектру достатньо складних та об'ємних текстів і розпізнавання імпліцитного значення; уміння висловлюватись швидко і спонтанно без помітних утруднень, пов'язаних з пошуком засобів вираження; здатність ефективно і гнучко користуватись мовою

у суспільному житті, навчанні та роботі; вміння чітко, логічно, детально висловлюватись на складні теми, демонструючи свідоме володіння граматичними структурами, конекторами та зв'язними програмами висловлювання; розвиток навичок автолінгводидактичної діяльності. Програма курсу розрахована на досягнення РВМ С₁.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Практичний курс першої іноземної мови (англійська)», «Ділова іноземна мова (перша)», «Вступ до мовознавства», «Сучасна українська мова», «Вступ до перекладознавства», «Латинська мова». Вхідний рівень володіння мовою В₂.

5.8. Зміст. Лексична тематика. Етнічність та ідентичність: Еволюція наукових підходів до вивчення етнічності та ідентичності. Етнічність та національність. Нація та етнічні групи. Поняття раси. Економіка, культура та національне самовизначення. Етнічні та національні конфлікти. Культурна ідентичність. Культурні ідентичності у сучасній Європі. Особисте та колективне. Соціальне розмаїття в зарубіжних країнах. Загальна характеристика національної економіки. Великі міста країн та їх визначні місця. Національна культура, традиції і звичаї народів країн. Географічні, демографічні, економічні та політичні відомості про Україну; **Цінності:** Поняття цінностей. Класифікація цінностей. Мотивація до навчання у різних країнах світу; **Стереотипи та упередження:** Стереотипи. Подолання стереотипів. Упередження. Подолання культурних упереджень. Імміграція. Інтеграція. Збереження ідентичності. Інтеграція та збереження ідентичності. Расизм. Мультикультурне суспільство. Релігійне розмаїття. Національна культура, традиції і звичаї українського народу. Зовнішні зв'язки України, її співпраця з англomовними країнами. Регіональні та соціальні відмінності спілкування англomовних країн і України. Культурний шок. Мовний шок. Самоідентифікація. Розмаїття в сучасному світі. Конвергенція в сучасному світі. Демографічні, економічні та політичні дані основних країн світу. Державно-політичний устрій англomовних країн. Державний устрій України. Національні символи. Великі міста України та їх визначні місця. Історичні постаті та відомі особистості України; **Молодіжна культура:** Молодіжні субкультури. Панк. Рейв. Хіп хоп. Покоління Y. Покоління X. Покоління Z. Поп культура. Мистецтво та поп-культура. Молодіжні об'єднання та організації. Українське студентство. Робочий графік. Дозвілля. Захоплення та уподобання. Життя та побут сучасного студента. Освіта за кордоном: можливості та перспективи. Сучасні міжнародні стандарти вищої освіти. Порівняльна характеристика структур закладів вищої освіти України та країн західної Європи. Типи вищих навчальних закладів України. Науково-освітні центри України. Роль закладів вищої освіти у підготовці майбутніх фахівців; **Новітні технології:** Роль новітніх технологій в особистому розвитку. Новітні технології в професійному розвитку. Міжкультурна комунікація. Нетикет. Роль Інтернету в особистому розвитку. Роль Інтернету в професійному розвитку. Іноземні мови та професійна кар'єра. Міжперсональне спілкування (ділова нарада, ділователефонна розмова, ділова бесіда, переговори, приймання відвідувачів, дискусія тощо). Мовленнєвий етикет спілкування: мовні моделі звертання, ввічливості, вибачення, погодження тощо.

Граматична тематика.

Характеристика морфологічних категорій дієслова. Огляд аспектно-часових форм активного стану дієслова. Порівняльна характеристика неозначених та тривалих часових груп. Порівняльна характеристика перфектних та перфектно-тривалих часових груп. Шляхи вираження майбутньої дії. Характеристика морфологічних категорій модальних дієслів сучасної англійської мови. Шляхи вираження потреби та заборони. Вираження переваг та спроможності. Способи вираження пропозиції та побажання. Вираження категорій необхідності. Порівняльне вживання модальних дієслів та їх еквівалентів. Неособові форми дієслова: загальна характеристика неособових форм дієслова в англійській мові. Інфінітив: граматичні форми інфінітиву та їх значення. Синтаксичні функції інфінітива. Інфінітивні звороти. Герундій: граматичні форми герундія та їх значення. Синтаксичні функції герундія. Комплекс з герундієм. Дієприкметник: граматичні форми дієприкметника та їх значення. Синтаксичні функції дієприкметника. Комплекси з дієприкметником. Характеристика морфологічних категорій пасивного стану сучасної англійської мови: порівняльна характеристика аспектно-часових форм пасивного стану дієслова. Окремі випадки вживання пасивних конструкцій. Порівняльні аспекти активних і пасивних форм. Умовний спосіб дієслова: характеристика синтаксичних категорій умовних речень сучасної англійської мови. Загальна характеристика, особливості утворення та вживання Conditional I, II. Загальна характеристика, особливості утворення та вживання Conditional III. Загальна характеристика та особливості вживання Zero Conditional. Окремі випадки у вживанні умовних речень.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Гладь С. В. Інтерпретація англійського художнього тексту: лінгвістичний аспект = Literary text interpretation: linguo-stylistic aspect : навч. посібник. Вінниця : Центр підготовки наукових та навчально-методичних видань ВТЕІ КНТЕУ, 2013. 260 с.
2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. Наук. ред. укр. видання д-р пед. наук, проф. К.: Ленвіт, 2003. 273 с.
3. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову: навч. посібн. для студ. вищих закладів освіти. Вінниця: Нова Книга, 2003. 608с.
4. Склярєнко Н. К. Читаємо англійською: навч. посібник. К. : Знання, 2006. 227 с.
5. Сікорська Л. О. Вправи з граматики сучасної англійської мови : навч. посібник. К. : КНТЕУ, 2008. 196 с.
6. English Reading : Посібник для позааудит. читання з англ. мови. К. : КНТЕУ, 2001. 404с.
7. Longman Dictionary of English Idioms. London: Longman, 1983. 386 p.
8. Longman Dictionary of English Language and Culture. London: Longman, 1999. 1568p.
9. McCarthy V., O'Dell F. Academic Vocabulary in Use. –Cambridge: Cambridge

University Press, 2008. 247 p.

10. Murphy R. Essential Grammar in Use. Cambridge: CUP, 2000. 265 p.;

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: *практичні заняття* (виконання вправ / презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах / проектне навчання інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен);

5.12. Мова навчання та викладання. Англійська.

5.1. Назва Друга іноземна мова.

5.2. Тип. Обов'язкова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1,2.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Войнаровська Н.В., к.пед.н., доцент, Западинська І.Г., к.пед.н., доцент, Самохвал О.О., к.пед.н., доцент.

5.6. Результати навчання. знання системи мовних моделей та вербалізованих лінгвістичних операцій, що регулюють процес породження актуальних речень відповідно до інтенції мовця; вміння мовця в автоматизованому режимі користуватися в мовленнєвій діяльності можливостями мовної системи, здатність адекватно використовувати мову в різних соціально – детермінованих ситуаціях спілкування, що зумовлює розширення у матеріалі навчального курсу обсягу інформації екстралінгвістичного характеру, який має культурологічну чи країнознавчу цінність; уміння кодувати і декодувати повідомлення за вербальними і невербальними каналами, здатність і вміння вступати в мовленнєвий контакт у конкретних ситуаціях; знання структури діалогу, дискусії, особливостей використання невербальних засобів (жестів, міміки); обізнаність та вміння застосовувати правила соціальних умовностей (наприклад, правила ввічливого спілкування), здатність враховувати прийнятні норми у відносинах між поколіннями, соціальними групами. Програма курсу розрахована на досягнення РВМ В₂.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Практичний курс другої іноземної мови», «Практичний курс першої іноземної мови (англійська)», «Ділова іноземна мова (англійська)», «Латинська мова», Вхідний рівень володіння мовою В₁₊.

5.8. Зміст. I. Лексична тематика: Освіта: Особливості освітньої системи України. Особливості освітньої системи Німеччини. Перспективи отримання вищої освіти закордоном; Проблеми сучасної молоді: Соціально-економічні проблеми молоді. Психологічні проблеми молоді. Проблеми у спілкуванні з однолітками та дорослими. Особливості розв'язання проблем молодих людей. Активність молоді у соціальних проектах. Засоби масової інформації:

Телебачення: переваги та недоліки. Газети та журнали. Сучасні засоби передачі інформації. Інтернет як важливий засіб комунікації. Соціальні мережі спілкування: переваги та недоліки. Вплив ЗМІ на свідомість людини; Подорож до німецькомовних країн: Загальні відомості про Німеччину, Австрію, Швейцарію, Люксембург та Ліхтенштейн; Міжкультурна комунікація та співпраця: Засоби ділової комунікації. Етикет ділового спілкування. Міжкультурний аспект ділового спілкування. Правила поведінки з іноземними партнерами; Україно-німецьке співробітництво: Україна та ФРН в сучасній системі міжнародних відносин. Стан і перспективи двосторонніх відносин між Україною та ФРН. Міждержавне співробітництво України і ФРН в соціокультурній сфері (на прикладі Гете-Інституту). Реалізація програми Au-pair в Україні; Всесвітні міжнародні організації: Європейський Союз (ЄС). Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ). Організація об'єднаних націй (ООН). Організація північноатлантичного договору (НАТО). Всесвітня організація торгівлі (ВОТ). Співпраця України з всесвітніми міжнародними організаціями.

Грамматична тематика: Іменники. Особливі випадки лексичної омонімії (омоформи, омографи, омофони). Займенники та особливості їх перекладу. Прикметники. Переклад прикметників в атрибутивній позиції. Числівники. Переклад кількісних числівників. Переклад порядкових числівників. Переклад цифрових виразів з прийменниками (прийменник + цифрова величина). Дієслово. Вживання та переклад часових форм. Наказовий спосіб (Imperativ): вживання та переклад форм. Умовний спосіб (Konjunktiv): переклад часових форм. Порівняльні речення зі сполучниками „als ob“, „als wenn“. Інфінітивні конструкції. Залежний інфінітив. Модальні дієслова: особливості перекладу модальних дієслів. Дієприкметники (Partizipien). Дієприкметникові конструкції. Поширене означення. Означення з zu + Partizip I. Прийменники: особливості перекладу прийменників. Принципи перекладу порядку слів у простих та ускладнених реченнях. Принципи перекладу порядку слів у складносурядних та складнопідрядних реченнях. Семантично-структурні особливості та переклад різних типів підрядних речень.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Гандельман В. А., Катаєва А. Г. Німецький язык для гуманитарных вузов: Учеб. 2-е изд., испр. М.: Высш. шк., 2001. 303 с.
2. Євгененко Д. А., Білоус О. М. та ін. Практична граматики німецької мови. Навчальний посібник для студентів та учнів. Комунікативні вправи і завдання. 2 – е видання, виправлене та доповнене. Вінниця, Нова книга, 2002 р. 334 с.
3. Маккензен Л. Німецький язык. Универсальный справочник. М.: Аквариум, ООО "Издательство АСТ-ЛТД", 1998.592 с.
4. Попов А.А. Німецькая граматики от А до Z. М.: Иностранный язык, 2000. 272 с.
5. Овчинникова А.В., Овчинников А.Ф. Тести по німецькому языку для учащихся 5-11 классов общеобразовательной школы. Серия "Грамматика". М.: "Лист", 1997. 152 с.

6. Ярцев В.В. „Deutsch für Sie“ Т.І Учебное пособие. М. Московский лицей, 2002. 360 с.
7. Christian Fandrych, Ulrike Tallowitz. Sage und Schreibe. Посіб. для вивчення лексики нім. мови: Навч. посіб. Київ: Методика, 2004. 304 с.
8. Christian Fandrych, Ulrike Tallowitz. Klip und Klar. Практ. Граматика німецької мови: Київ: Методика, 2004. 304 с.
9. Heiko Bock, Mechthild Gerdes, Jutta Muller und Helmut Muller. Themen neu 1: Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache,- Max Heuber Verlag, 2005. 160 s.
10. Moskalskaja O.I. Grammatik der deutschen Gegenwartssprache (Москальська О.І. Теоретическая грамматика современного практического языка): Учебник для студ. высш. учеб. заведений. М.: Издательский центр "Академия" 2004. 352 с.;

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: виконання вправ / презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ проектне навчання інше.

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; доповідь; презентація; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);
підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Німецька.

5.1. Назва. Практичний курс письмового перекладу.

5.2. Тип. Обов'язкова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Ковалевська Т.І., к.філол.н., доцент; Гладь С.В., к.філол.н. доц.

5.6. Результати навчання: розуміння основних теоретичних принципів письмового перекладу як прикладної науки; набуття професійних навичок і прийомів письмового перекладу; засвоєння теоретичних знань з найважливіших видів мовно-розумової діяльності з метою використання здобутих знань у практиці письмового перекладу; сформованість стійких практичних навичок письмового перекладу, опанування основними видами лексичних, стилістичних і граматичних перетворень у процесі перекладу з метою досягнення адекватної якості перекладу; психологічна підготовка здобувачів вищої освіти до подолання міжмовного бар'єру, досягнення максимальної швидкості, адекватності та коректності перекладу з метою успішного взаєморозуміння сторін при спілкуванні; сформованість професійних навичок роботи з текстами різної орієнтації, написаними англійською мовою, і вміння використовувати здобуті знання; сформованість у здобувачів вищої освіти навичок з композиції ділових листів, реферування матеріалів, складання анотацій, резюме та інших видів ділової документації; набуття здобувачами вищої освіти практичних вмінь і

навичок самостійного ведення переговорів англійською мовою.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Сучасна українська мова», «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації».

5.8. Зміст. Письмовий переклад. Переклад слова. Переклад словосполучення та фразеологічних одиниць. Лексичні трансформації у письмовому перекладі. Граматичні трансформації у письмовому перекладі. Переклад інфінітиву та інфінітивних конструкцій. Герундій та герундіальні конструкції у письмовому перекладі. Дієприкметник та дієприкметникові конструкції у письмовому перекладі. Письмовий переклад модальних дієслів та їх еквівалентів. Передача артиклів, пасивних конструкцій, умовного способу при письмовому перекладі. Переклад термінів. Труднощі перекладу псевдо друзів перекладача. Переклад власних назв.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Карабан В.І. Посібник-довідник з перекладу англійської наукової і технічної літератури на українську мову. Част. I,II., К., 1999.
2. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську. Навчальний посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003.
3. Комісаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты). М., 1990.
4. Корунець І.В. Теорія та практика перекладу. К., 2003.
5. Чередниченко О. Про мову і переклад. К.: Либідь, 2007.
6. Черноватий Л.М. Карабан В.І. Переклад англійської громадсько-політичної літератури, 2005.
7. Черноватий Л.М., Карабан В.І. Переклад англійської економічної літератури. Економіка США: загальні принципи: навч. посібник рек. Вінниця: Нова книга, 2005.
8. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Іванко Ю.П. Переклад англійської юридичної літератури: Навчальний посібник. Вінниця: Поділля, 2006.
9. Baker Mona. Routledge Encyclopedia of Translation Studies. London: Routledge, 2006..

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Використання пояснювально-ілюстративного та репродуктивного методу у процесі пояснення та осмислення здобувачами вищої освіти нового матеріалу, евристичного методу для набуття вмінь та навичок письмового перекладу на практичних заняттях та дослідницького методу в процесі самостійної навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти.

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва. Методологія і організація наукових досліджень.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Западинська І.Г., к.пед.н., доцент, Самохвал О.О., к.пед.н., доцент.

5.6. Результати навчання. сформованість у здобувачів вищого ступеня "магістр" цілісної системи знань про наукові дослідження, особливості їх проведення; знання основ методології та методик наукового дослідження; знання різноманіття методів організації та проведення наукових та науково-педагогічних досліджень; вміння здійснювати науково-пошукову діяльність, розвивати свій творчий потенціал; здатність проводити наукові дослідження у вищій школі; сформованість у майбутніх фахівців цілісної наукової картини світу, професійного світогляду.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Основи економічної теорії», «Філософія», «Логіка», «Інформатика і КТ».

5.8. Зміст. Наука й наукові дослідження в сучасному світі. Технологія наукових досліджень. Робота над написанням наукових статей, монографій, наукових доповідей і повідомлень. Реферати та кваліфікаційна робота здобувачів освітнього ступеня "магістр". Зміст і організація науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти. Підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів. Аспірантура і докторантура. Виконання й захист кандидатських і докторських дисертацій.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Білуха М.Т. Основи наукових досліджень: підручник / Білуха М.Т - К.: Вища школа, 2002. - 271 с.
2. Конверський А.Є., Лубський В.І., Горбаченко Т.Г.; Основи методології та організації наукових досліджень: навч. посібник. К. : Центр учбової літератури, 2010. 352 с.
3. Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень : навч. посібник. К. : Кондор, 2006. 206 с.
4. Нападовська Л.В., Мазіна О.І. Основи наукових досліджень: опорний конспект лекцій. К. : КНТЕУ, 2008. 39с.
5. Слободиська О.А. Основи наукових досліджень. Збірник тестових завдань. Вінниця: Центр підготовки навчальних та науково-методичних видань ВТЕІ КНТЕУ, 2009. 51 с.
6. Чорненький Я.Я., Чорненька Н.В., Рибак С.Б., Сердюк Д.Д. Основи наукових досліджень: організація самостійної та наукової роботи студента: навч. посібник К.: Професіонал, 2006. 199 с.
7. Шевчук В.О., Ніконович Г.І. Методологія і організація наукових досліджень. Методичні рекомендації для самостійної роботи студентів: освіт- квал. рівень "магістр", напр. підг. "Економіка і підприємництво", спеціальність 8.050106 "Облік і аудит", спец-ція "8.05010603 "Державний фінансовий: контроль", 8.05010605 "Аудит державних фінансів". К. : КНТЕУ, 2008. 21 с:

8. Шерстюк О.Л. Основи наукових досліджень. Методичні вказівки і завдання до семінарських занять : "Облік і аудит". "Державний фінансовий контроль" К : КНТЕУ, 2008. 12с.
9. Шерстюк О.Л. Основи наукових досліджень. Методичні вказівки та завдання для самостійної роботи студентів : напрям підготовки "Облік і аудит". "Державний фінансовий контроль" / уклад.. -К. : КНТЕУ, 2008. - 12с.
10. Шерстюк О.Л. Основи наукових досліджень: опорний конспект лекцій. К. : КНТЕУ, 2009. 24 с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: *лекції* (лекція-візуалізація, проблемна лекція, бінарна лекція, лекція-дискурс, лекція-прес-конференція), *практичні заняття* (виконання вправ / презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ проектне навчання інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (залік; реферативні повідомлення, доповідь; тестування; усне / письмове опитування; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська.

5.1. Назва. Філософія мови.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Замкова Н.Л., д.філос.н., професор.

5.6. Результати навчання. Здатність використовувати лінгвофілософські концепції при визначенні теоретико-методологічних засад власних наукових досліджень у галузі мовознавства та перекладознавства; вміння визначати, доводити та відстоювати власну точку зору; аналізувати та використовувати теоретичні положення у практичній діяльності.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Філософія», «Логіка», «Основи теорії мовної комунікації», «Соціологія».

5.8. Зміст. Філософія і мова. Виникнення філософії мови як науки. Перші лінгвофілософські ідеї. Гумбольдтіанство як вияв антропоцентричного підходу до мови. Структуралізм у філософії мови. Логіко-семантична програма аналізу мови. Герменевтичний підхід до мови. Феноменологічний і екзистенційно-феноменологічний підходи до мови. Комунікативна (дискурсивна) філософія і мова. Теоантропокосмічна теорія мови. Розвиток лінгвофілософських ідей в Україні.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Арутюнова Н.Д. Лингвистическая философия Лингвистический энциклопедический словарь. М., 1990. С. 123.

2. Бацевич Ф.С. Філософія мови: історія лінгвофілософських учень : підручник. К. : ВЦ «Академія», 2011. 240 с.
3. Вайсгербер Й. Л. Язык и философия Вопросы языкознания. 1993. № 2. С. 14-21.
4. Дротянко Л. Г. Філософські проблеми мовознавства. К., 2002. 254 с.
5. Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія. К., 1999. 123 с.
6. Марков Б. В. Философия языка Метафизические исследования. СПб., 1999. Вып. 11. Язык.
7. Панфилов В. З. Философские проблемы языкознания. Гносеологические аспекты. М., 1977. 219 с.
8. Дж.-Р. Серль Философия языка.: Пер. с англ. М., 2004.
9. Юрченко В. С. Философия языка и философия языкознания. Лингвофилософские очерки. М., 2007. 256 с.
10. Crimmins M. Philosophy of Language Routledge Encyclopedia of Philosophy General Editor Edward Craig. Vol. 5. London, New York, 1998.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Традиційні словесні (розповідь, бесіда, пояснення, лекція), практичні, наочні (перегляд відеофільмів, презентацій, слайдів) методи, інтерактивне й дистанційне навчання.

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; доповідь; презентація; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо); *підсумковий контроль* (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська.

5.1. Назва. Педагогіка та психологія вищої школи.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Штифурак В.Є., д.пед.н., професор.

5.6. Результати навчання: знання термінологічного апарату педагогіки та психології; вміння орієнтуватися в сучасних підходах до вивчення і аналізу психолого-педагогічних підвалин організації навчального процесу у вищій школі; вміння застосовувати методики викладання у ВНЗ із використанням як традиційних, так і інноваційних освітніх технологій; набуття комунікативних здібностей і навичок професійного спілкування; оперування методикою розробки навчально-методичних видань; вміння підготувати та провести основні види навчальних занять: лекції, практичні, семінарські, лабораторні заняття; здатність застосовувати методи і прийоми самостійного розв'язання психолого-педагогічних завдань у професійній діяльності; вміння організувати систему контролю за засвоєнням знань та здобутих вмінь і навичок; знання методів аналізу проблемних ситуацій у сфері професійної діяльності; вміння інтегрувати знання з різних галузей професійної діяльності; володіння методами і методиками пошуку, аналізу та обробки наукових даних з використанням

сучасних інформаційних технологій.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Філософія», «Етика», «Психологія», «Логіка», «Сучасна українська мова (за професійним спрямуванням)».

5.8. Зміст. Теоретичні та методологічні засади педагогіки та психології вищої школи. Система вищої освіти в Україні, її організація та методичні основи. Психолого-педагогічні основи процесу навчання у вищій школі. Педагогічна майстерність і особистість викладача. Науково-методичне забезпечення навчального процесу. Форми організації навчання у вищій школі. Контроль за навчально-пізнавальною діяльністю здобувачів вищої освіти. Психолого-педагогічні засади виховної роботи у вищій школі.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Про вищу освіту : Закон України (Відомості Верховної Ради, 2014, № 37-38, ст.2004) із змінами, внесеними згідно із Законом № 76-VIII від 28.12.2014. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Положення про систему оцінювання успішності навчання здобувачів ступенів вищої освіти «бакалавр» і «магістр» у Вінницькому торговельно-економічному інституті КНТЕУ (наказ № 14 від 10.12.2014 р.). Режим доступу : <http://www.vtei.com.ua/images/nove/poloj.pdf>
3. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи : Підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів магістратури. К. : Центр навчальної літератури, 2006. 384 с.
4. Кремінь В.Г., Ніколаєнко С.М., Степко М.Ф. Вища освіта в Україні : навч. посіб. та ін. К. : Знання, 2005. 327 с.
5. Курлянд З.Н. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. 2-ге вид. перероб. і допов. К. : Знання, 2005. 399 с.
6. Малихін О.В., Павленко І.Г., Лаврентьєва О.О., Матукова Г.І. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Кривий Ріг : КДПУ, 2010. 270 с.
7. Нагаєв В.М. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. К. : Центр учбової літератури, 2007. 232 с.
8. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. К. : Центр учбової літератури, 2009. 472 с.
9. Подоляк Л.Г. Психологія вищої школи : Підручник. 3-тє вид., випр.. і доп. К. : Каравела, 2011, 360 с.
10. Фіцула М.М. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. К. : Академвидав, 2006. 352 с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: *лекційні заняття* (виклад основного матеріалу курсу), *семінарські заняття* (підготовка та презентація основних питань курсу / виконання вправ / презентація / дискусія / «мозковий штурм» / тренувальні завдання / підготовка та презентація рефератів і інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; індивідуальні завдання, дистанційна система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська.

5.1. Назва. Сучасні лінгвістичні теорії.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Гладько С.В., к. філол. н., доцент.

5.6. Результати навчання. сформованість професійно-перекладацьких навичок та вмінь, необхідних здобувачам освітнього ступеня «магістр» для їхньої майбутньої науково-дослідної роботи; розширення кругозору здобувачів вищої освіти за рахунок вивчення новітніх здобутків вітчизняних та зарубіжних лінгвістів; удосконалення практичної та теоретичної підготовки магістрантів з наданням їм необхідного мінімуму теоретичних знань про основні напрями досліджень у площині сучасного вітчизняного та зарубіжного мовознавства, новітніх досягнень у мовознавстві, зокрема у таких галузях лінгвістики, як комунікативна, когнітивна та зіставна лінгвістика, а також у межах гендерного та лінгвокультурологічного підходів до мови; вміння визначати основні орієнтири дослідження мовних та мовленнєвих явищ на сучасному етапі розвитку лінгвістики; знання основоположних методологічних засад дослідження мовних одиниць в межах різних течій сучасного мовознавства.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації», «Жанрові теорії перекладу», «Проблеми міжкультурної комунікації і перекладу».

5.8. Зміст. Лінгвометодологія. Семасіологія. Лінгвосеміотика й ономасіологія. Психолінгвістика. Етнолінгвістика та лінгвокультурологія. Соціолінгвістика. Когнітивна лінгвістика та лінгвоконцептологія. Граматичні теорії. Лінгвістика тексту. Комунікативна лінгвістика. Гендерна лінгвістика. Прикладна лінгвістика.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Алефиренко Н.Ф. Современные проблемы науки о языке. М., 2005. 346 с.
2. Алпатов В.М. История лингвистических учений. М., 1998. 234с.
3. Бацевич Ф.С. Основы коммуникативной лингвистики. К: Академія, 2004. 343 с.
4. Болдырев Н.Н. Когнитивная семантика: Курс лекций по английской филологии. Тамбов : ТГУ, 2000. 123 с.
5. Герман И.А. Введение в лингвосинергетику. Барнаул, 1999. 345 с.
6. Концептуальный анализ: Методы, результаты, перспективы. Логический анализ языка. М., 1990.
7. Маслова В.А. Введение в лингвокультурологию. М. : Издательский центр «Академия», 2001. 208 с.
8. Селиванова Е. Принципи концептуального аналізу Актуальні проблеми металінгвістики. Київ, Черкаси: Брама, 1999. С. 11-14.
9. Селиванова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. Полтава : «Довкілля». 710 с.

10. Чурилина Л.Н. Актуальные проблемы современной лингвистики: Учебное пособие М., 2007. 345 с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: лекції (оглядова / тематична / проблемна / лекція із заздалегідь запланованими помилками); практичні (тренінг/ презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; перевірка огляду / конспекту / презентації / індивідуально-творчі дослідницькі завдання / вправи / задачі / ситуаційні завдання тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва. Контрастивна лінгвістика.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Іваницька Н.Б., д.філол.н., професор.

5.6. Результати навчання: вміння досліджувати базові категорії лінгвістики та основні поняття в аспекті синхронного компаративізму; здатність встановлювати пріоритетності однобічного / двобічного зіставного аналізу залежно від потреб перекладацької / науково-дослідної діяльності; набуття вмінь запобігання інтерференції рідної мови на мову перекладу; здатність визначати методичну релевантність подібностей і відмінностей між зіставляваними мовами; вміння встановлювати характер міжмовної інтерференції; здатність визначати межі застосування зіставлення як прийому перекладу; розвиток лінгвістичного мислення і систематизація теоретичних знань; здатність інтегрувати теоретичні основи зіставного аналізу в перекладацьку діяльність.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації», «Жанрові теорії перекладу», «Проблеми міжкультурної комунікації і перекладу».

5.8. Зміст. Контрастивна лінгвістика в системі лінгвістичної компаративістики. Історія контрастивної лінгвістики. Зіставне мовознавство, типологія, характерологія й універсологія. Методика контрастивної лінгвістики. Зіставна фонетика і фонологія. Зіставна дериватологія і морфологія. Граматичні категорії в контрастивному вивченні. Зіставний синтаксис. Контрастивна лексикологія. Контрастивна фразеологія.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Бурлак С. А. Введение в лингвистическую компаративистику. М. : Эдиториал УРСС, 2001. 270 с.

2. Гак В. Г. О контрастивной лингвистике Новое в зарубежной лингвистике. Вып. XXV. Контрастивная лингвистика : Переводы. М. : Прогресс, 1989. С. 5–17.
3. Джеймс К. Контрастивний аналіз Новое в зарубежной лингвистике. Вып. XXV. Контрастивная лингвистика : Переводы . М. : Прогресс, 1989. С. 34–54.
4. Жлуктенко Ю. О. Аспекти контрастивної лексикології Мовознавство. 1989. № 6. С. 2–8.
5. Косериу Э. Контрастивная лингвистика и перевод : их соотношение Новое в зарубежной лингвистике. Вып. XXV. Контрастивная лингвистика : Переводы. М. : Прогресс, 1989. С. 63–81.
6. Стернин И. А. Контрастивная лингвистика. Проблемы теории и методики исследования : [монография]. М. : АСТ-Восток-Запад, 2007. 288 с.
7. Сусов И. П. Контрастивная лингвистика [Електронний ресурс]. Введение в теоретическое языкознание. Модуль 6. Языки в их отношении друг к другу. Режим доступа : <http://homepages.tversu.ru/%7Eips/>
8. Штернеманн Р. Введение в контрастивную лингвистику Новое в зарубежной лингвистике. Вып. XXV. Контрастивная лингвистика : Переводы. М. : Прогресс, 1989. С. 144–178.
10. Greenberg J. Some Universals of Grammar with Particular Reference to the Order of Meaningful Elements [електронний ресурс] Universals of Language. Режим доступа : http://en.wikipedia.org/wiki/Greenberg%27s_linguistic_universals".

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: лекції (оглядова / тематична / проблемна / лекція із заздалегідь запланованими помилками); практичні (тренінг/ презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; перевірка огляду / конспекту / презентації / індивідуально-творчі дослідницькі завдання / вправи / задачі / ситуаційні завдання тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва. Когнітивна лінгвістика.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 1.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Гдадьо С.В., к.філол.н., доцент, Ковалевська Т.І., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання: знання теоретичних засад когнітивної лінгвістики; з'ясування ресурсів мови та мовлення як засобів пізнання світу; здатність застосовувати у спілкуванні мовні конвенції; сформованість вторинної мовної картини світу; знання принципів когнітивної семантики; вміння чітко

розмежовувати принципи когнітивної лінгвістики від принципів та засад інших лінгвістичних теорій та студій.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації», «Жанрові теорії перекладу», «Проблеми міжкультурної комунікації і перекладу», «Контрастивна лінгвістика».

5.8. Зміст. Когнітивна лінгвістика в системі мовознавства. Спілкування як пізнання. Концепт. Фрейм. Категорія. Значення у когнітивній лінгвістиці. Теорія когнітивної метафори. Мова та мовлення. Мовна картина світу. Основні теорії в межах когнітивної лінгвістики.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Антинескул О.Л., Двинянинова Г.С. Статусные роли говорящих и их речь. Пермь: Прогресс, 1998. 186 с.
2. Ван Дейк Т.А. Язык. Познание. Коммуникация. М.: Просвещение, 1989. 308 с.
3. Виноградова В.В. Смысловое восприятие речевого сообщения. М.: Просвещение, 1976. 247 с.
4. Демьянкова В.З. Конвенции, правила и стратегии общения (интерпретирующий подход к аргументации) Новое в зарубежной лингвистике. 1992. №4. С. 5-9.
5. Зарецкая Е.Н. Риторика. Теория и практика речевой коммуникации. М.: Высшая школа, 1998. 165 с.
6. Конечкая В.П. Социология коммуникации. М.: Прогресс, 1997. 321 с.
7. Почепцов Г.Г. Теория комунікації. К.: Либідь, 1999. 210 с.
8. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с.
9. Стернин И.А. Коммуникативное поведение и национальная культура Новое в лингвистике. Вестник ВГУ. 1996. №1. С. 19-25.
10. Сухих С.А. Языковая личность в диалоге Личностные аспекты языкового общения. 1990. №7. С. 4-11.
11. Сухих С.А., Зеленская С.В. Прагмалингвистическое моделирование коммуникативного процесса. Краснодар: Волна, 1998. 177 с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: *лекції* (з елементами бесіди), *практичні заняття* (виконання вправ / презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах /проектне навчання інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва. Практичний курс послідовного перекладу.

5.2. Тип. Обов'язкова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 2.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Іваницька Н.Б., д.філол.н. професор.

5.6. Результати навчання: набуття теоретичних знань з перекладу в його нормативному і теоретичному аспектах; розвиток навичок усного послідовного перекладу; вміння практично застосовувати перекладацькі прийоми, які забезпечать вірний вибір перекладацької стратегії в умовах усного послідовного перекладу за фахом; сформованість та закріплення у здобувачів вищої освіти стійких практичних навичок усного послідовного перекладу, знання основних видів лексичних, стилістичних і граматичних перетворень у процесі перекладу з метою досягнення адекватної якості перекладу; опанування техніки письмового перекладу з метою проведення ділових переговорів англійською мовою і ведення бізнесу іноземною мовою; набуття навичок подолання психологічних і міжмовних бар'єри, вміння досягати максимальної і безпомилкової побіжності та адекватності перекладу з метою якнайповнішого порозуміння сторін при спілкуванні.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Сучасна українська мова», «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації».

5.8. Зміст. Особливості процесу послідовного перекладу. Категорії адекватності в перекладі. Особливості та одиниці перекладу тексту. Граматичні трансформації у послідовному перекладі. Переклад пасивних конструкцій. Модальність дієслів. Неозначені форми дієслова у послідовному перекладі. Замінники іменника. Артикль. Безособові речення. Лексичні трансформації у послідовному перекладі. Способи перекладу лексичних одиниць. Послідовний переклад складних лексичних явищ. Переклад термінів. Переклад простих та складних речень.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Карабан В.І. Посібник-довідник з перекладу англійської наукової і технічної літератури на українську мову. Част. I, II., К., 1999.
2. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську. Навчальний посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003.
3. Комісаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты). М., 1990.
4. Корунець І.В. Теорія та практика перекладу. К., 2003.
5. Чередниченко О. Про мову і переклад. К.: Либідь, 2007.
6. Черноватий Л.М. Карабан В.І. Переклад англомовної громадсько-політичної літератури, 2005.
7. Черноватий Л.М., Карабан В.І. Переклад англомовної економічної літератури. Економіка США: загальні принципи: навч. посібник рек. Вінниця: Нова книга, 2005.
8. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Іванко Ю.П. Переклад англомовної юридичної літератури: Навчальний посібник.-Вінниця: Поділля, 2006.

9. Baker Mona. Routledge Encyclopedia of Translation Studies. London: Routledge, 2006.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: виконання вправ / презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозковий штурм» / тренувальні завдання / робота в малих групах/ проектне навчання/ рольові та ділові ігри і інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; індивідуальні завдання, дистанційна система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва: Жанрові теорії перекладу.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання: 2019/2020.

5.4. Семестр: 2.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Чугу С.Д., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання. здатність визначати, пояснювати та ілюструвати прикладами основні категорії понятійного апарату лінгвістики тексту; вміння аналізувати структурно-композиційні особливості типових жанрів тексту офіційно-ділового, публіцистичного, наукового, літературного, розмовно-побутового функціональних стилів; вміння здійснювати адекватний переклад таких текстів у напрямках В-А та А-В; здатність застосовувати перекладацькі трансформації різного типу для перекладу текстів, що належать до різних функціональних стилів; вміння реалізовувати принципи й методи лінгвостилістичного аналізу, попереднього перекладацького аналізу та експертного редагування вихідних і перекладених текстів.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Порівняльна лексикологія першої іноземної та української мов», «Вступ до перекладознавства», «Порівняльна граматики першої іноземної та української мов».

5.8. Зміст: Лінгвістика тексту в аспекті перекладу. Предмет і завдання лінгвістики тексту. Критерії текстуральності, релевантні для перекладу. Європейські та вітчизняні типології текстів, релевантні для перекладу Принципи і методи перекладу різних текстових жанрів у руслі сучасних теорій перекладу. Проблеми перекладу текстів різних жанрів.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Карабан В.І. Посібник-довідник з перекладу англійської наукової і технічної літератури на українську мову. Част. I,II., К., 1999.

2. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську. Навчальний посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003.

3. Комісаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты). М., 1990.

4. Корунець І.В. Теорія та практика перекладу. К., 2003.

5. Чередниченко О. Про мову і переклад. К.: Либідь, 2007.
 6. Черноватий Л.М. Карабан В.І. Переклад англомовної громадсько-політичної літератури, 2005.
 7. Черноватий Л.М., Карабан В.І. Переклад англомовної економічної літератури. Економіка США: загальні принципи: навч. посібник рек. Вінниця: Нова книга, 2005.
 8. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Іванко Ю.П. Переклад англомовної юридичної літератури: Навчальний посібник.-Вінниця: Поділля, 2006.
 9. Baker Mona. Routledge Encyclopedia of Translation Studies. London: Routledge, 2006.
- 5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання.** традиційні словесні (розповідь, бесіда, пояснення, лекція), практичні, наочні (перегляд відеофільмів, презентацій, слайдів) методи, інтерактивне й дистанційне навчання.
- 5.11. Методи і критерії оцінювання.** Усне опитування, тестування, контрольна робота, написання рефератів, написання наукових студентських робіт, реферування наукових монографій або статей;
підсумковий контроль (екзамен).
- 5.12. Мова навчання та викладання.** Українська.

5.1. Назва. Синергетика перекладу.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2019/2020.

5.4. Семестр. 2.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Гладь С.В., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання. сформованість навичок читацької рефлексії, тобто здійснювати певну діяльність, спрямовану на пізнання, розуміння та опанування текстової дійсності; здатність впізнавати, досліджувати та декодувати прихований смисл художнього тексту; вміння оцінювати твір на рівні читача-експерта; сформованість навичок аналізувати, коментувати та пояснювати структурно-семантичні, лінгвально-прагматичні, когнітивно-стилістичні та естетично-цінні властивості художнього твору; знання технік розуміння з урахуванням типу герменевтичної ситуації, характеристик учасників ситуації, вибору пластів розуміння та типу розуміння; сформованість навичок змістовного викладу теоретичного матеріалу у відповідній мовній формі академічним стилем.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Основи теорії мовної комунікації», «Жанрові теорії перекладу», «Стилістика першої іноземної мови», «Семантико-стилістичні особливості перекладу фахових текстів».

5.8. Зміст. Завдання, методи та цілі філологічної герменевтики. Основні складові субстанції розуміння. Сутність і походження смислів. Смысловое багатство тексту. Процесуальна сторона розуміння тексту. Схеми діяльності у

процесі розуміння тексту. Визначення способу читання в конкретних герменевтичних ситуаціях.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Бетти Э. Герменевтика как общая методология наук о духе. М.: «Канон+» РООИ «Реабилитация», 2011. 144 с.
2. Богачов А. Герменевтичний підхід у філософії Філософська думка. 2013. №5. С.41-50.
3. Богин Г.И. Филологическая герменевтика. Калинин:КГУ, 1982. 86 с.
4. Гадамер Х.-Г. Истина и метод: Основы философской герменевтики. Пер. с нем.; общ. ред. и вступ. ст. Б. Н. Бессонова. М.: Прогресс, 1988. 704 с.
5. Григорьев Б. В. Герменевтика и теория интерпретации. Владивосток: Изд. ДВГУ, 2002. 146 с.
6. Кебуладзе В. Феноменологія і герменевтика у структурі філософської і гуманітарної освіти Філософська думка. 2013. №5. С.51-59.
7. Петренко Н. М. Interpret by Interpreting: Тренінг з усного перекладу : Навч. посібник. К : Центр навчальної літератури, 2003. 260с.
8. Попередження інтерференції мови оригіналу в перекладі (вибрані граматичні та лексичні проблеми перекладу з української мови на англійську) : Навч. посібник. Вінниця : Нова Книга, 2003. 208с.
9. Рикер П. Герменевтика и психоанализ. М.: Искусство, 1996. 269с.
10. Цурганова Е.А. Герменевтика – наука о смысле текста Вестник Российской академии наук, 1994 том 64, № 12. с. 1095-1099.
11. Шлейермахер Ф. Герменевтика. Перевод с немецкого А.Л. Вольского. СПб.: «Европейский Дом». 2004. 242 с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: лекції (оглядова / тематична / проблемна / лекція із заздалегідь запланованими помилками); практичні (тренінг/ презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; перевірка огляду / конспекту / презентації / індивідуально-творчі дослідницькі завдання / вправи / задачі / ситуаційні завдання тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва: Актуальні проблеми теорії і критики перекладу.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання: 2019/2020.

5.4. Семестр: 2.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Іваницька Н.Б., д.філол.н., професор.

5.6. Результати навчання. вміння інтерпретувати лінгвістичну складову перекладу з опертям на теоретико-методологічні засади сучасного

перекладознавства; здатність правильно використовувати в професійній діяльності основні термінологічні одиниці формалізації процесу перекладу; знання основних підходів до утворення гіпотетичних схем представлення процесу перекладу; вміння визначати теоретико-методологічне підґрунтя перекладацьких моделей; здатність критично оцінювати доцільність застосування різних перекладацьких моделей у процесі різних видів перекладу; здатність передбачити вплив культурологічних чинників на перебіг і результат процесу перекладу; вміння визначати нормативність і адекватність тексту перекладу з позицій аналізу помилок, ретроспективного / проспективного/ інтроспективного / побічного оцінювання; знання основних положень Міжнародних стандартів (ISO 9002; DIN 2345; CEN).

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації», «Жанрові теорії перекладу», «Семантико-стилістичні особливості перекладу фахових текстів», «Проблеми перекладу науково-технічної літератури», «Практичний курс письмового перекладу», «Практичний курс послідовного перекладу».

5.8. Зміст: Лінгвістична теорія перекладу. Моделі перекладу. Сучасні теорії перекладу, сфокусовані на мовні системи. Дискурсивні теорії перекладу. Психолінгвістичні, функціональні та когнітивні теорії перекладу. Культурологічний аспект перекладу. Нормативні аспекти перекладу. Оцінка якості перекладу. Становлення та розвиток перекладознавства в Україні.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Брандес М. П. Предпереводческий анализ текста (для ин-тов и ф-тов иностр.яз.). 3-е изд. М. : НВИ Тезаурус, 2001. 234 с.
2. Виноградов В. С. Перевод: общие и лексические проблемы. Учебное пособие. 3-е изд., перераб. М. : КДУ, 2006. 240 с.
3. Гарбовский Н. К. Теория перевода : учебник. М. : Изд-во Московского университета, 2004. 544 с.
4. Зорівчак Р. П. Реалія і переклад : на матеріалі англomовних перекладів української прози. Львів : Видавництво при Львівському державному університеті, 1989. 215 с.
5. Комиссаров В. Н. Современное переводоведение [Електронний ресурс] . М. : ЭТС, 2002, 424 с. Режим доступу : <http://library.durov.com/Komissarov-089.htm>
6. Коптілов В. В. Теорія і практика перекладу : навчальний посібник. К. : Юніверс, 2003. 280 с.
7. Baker M., Saldanha G. (Eds.) Routledge Encyclopedia of Translation Studies. – London and New York: Routledge, 2008. 689 pp.
8. Holmes J. S. The Name and Nature of Translation Studies. Translated Papers on Literary Translation and Translation Studies Amsterdam, Rodopi, 1988 P. 66 80.
9. Gentzler E.C. Contemporary Translation Theories. London: Routledge, 2001. 232 p.
10. Pym A. Exploring Translation Theories. London and New York: Routledge, 2010. 200 p.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних та нетрадиційних методів викладання з використанням інноваційних технологій: лекції (оглядові, тематичні, проблемні, лекції-конференції, лекції-дискусії); практичні заняття (презентації, дискусії, робота в малих групах, кейс-стаді, моделювання ситуацій);

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; доповідь; презентація; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва. Інтерпретація художнього тексту.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2020/2021.

5.4. Семестр. 3.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Гладь С.В., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання: розуміння прихованого смислу художнього тексту; сформованість вмінь оцінювати твір на рівні читача-експерта; набуття навичок аналізувати, коментувати та пояснювати структурно-семантичні, лінгвопрагматичні, когнітивно-стилістичні властивості художнього твору: вміння здобувачів освітнього ступеня «магістр» досліджувати особливості текстової організації та актуалізації в тексті мовних одиниць, а також прогнозувати авторські інтенції, закладені в тексті та його ймовірний вплив на читача.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації», «Жанрові теорії перекладу», «Проблеми міжкультурної комунікації і перекладу».

5.8. Зміст. Інтерпретація тексту як лінгвістична дисципліна: завдання, методи, цілі. Художній текст як комунікативна одиниця та об'єкт інтерпретації тексту. Інтерпретація тексту та інші лінгвістичні дисципліни. Категоріальні ознаки художнього тексту. Засоби організації підтексту (імплікації). Роль і функції художньої деталі у художньому тексті. Образ автора як один з основних антропоцентрів художнього тексту. Образ персонажа як категорія художнього тексту. Образ читача як один з основних антропоцентрів художнього тексту. Особливості лінгвостилістичного аналізу художнього тексту.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Гладь С.В. Інтерпретація англійського художнього тексту: лінгвостилістичний аспект = Literary text interpretation: linguo-stylistic aspect : навч. посібник. Вінниця: Центр підготовки наукових та навчально-методичних видань ВТЕІ КНТЕУ, 2013. 260 с.

2. Долинин К.А. Интерпретация текста (французский язык). М.: Просвещение, 1985.

3. Домашнев В.А., Шишкина И.П., Гончарова Е.А. Интерпретация художественного текста. М.: Просвещение, 1989.
4. Зубков М. Г. Сучасний англо-український, україно-англійський словник. Х. : Книжковий клуб, 2008. 480 с.
5. Іваницька Н.Б. Функціонально-семантична класифікація абсолютних дієслів в українській та англійській мовах : Монографія. К : КНТЕУ, 2004. 194с.
6. Карабан В.І., Борисова О.В., Колодій Б.М., Кузьміна К.А. Попередження інтерференції мови оригіналу в перекладі (вибрані граматичні та лексичні проблеми перекладу з української мови на англійську) : Навч. посібник. Вінниця : Нова Книга, 2003. 208с.
7. Ковалевська Т.І. Інтонаційне оформлення англійського дискурсу. Реформування економічної системи України в контексті міжнародного співробітництва : збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції 21 квітня 2011 року. Вінниця : Центр підготовки навчально-методичних видань ВТЕІ КНТЕУ, 2011. ч. 1. С.430-434.
8. Кухаренко В.А. Інтерпретація тексту. Вінниця: Нова книга, 2004. 272 с.
9. Мороховский А.Н., Воробьёва О.П., Лихошерст Н.И., Тимошенко З.В. Стилистика современного английского языка. К.: Вища школа, 1991.
10. Стародубцева Т. В. Читаємо газети та обговорюємо новини = Reading papers and discussing news : Навч. посібник. К : Центр навчальної літератури, 2005. 240с.
11. Тарнопольський О. Б. Писати академічно = Writing Academically: A Coursebook for Teaching Academic Writing in English : посібник. К. : ІНКОС, 2006. 228с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Традиційні словесні (розповідь, бесіда, пояснення, лекція), практичні, наочні (перегляд відеороликів, презентацій, слайдів) методи, інтерактивне й дистанційне навчання.

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва. Філологічна герменевтика.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2020/2021.

5.4. Семестр. 3.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Гладько С.В., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання. сформованість навичок читацької рефлексії, тобто здійснювати певну діяльність, спрямовану на пізнання, розуміння та опанування текстової дійсності; здатність впізнавати, досліджувати та декодувати прихований смисл художнього тексту; вміння оцінювати твір на рівні читача-експерта; сформованість навичок аналізувати, коментувати та пояснювати

структурно-семантичні, лінгвально-прагматичні, когнітивно-стилістичні та естетично-цінні властивості художнього твору; знання технік розуміння з урахуванням типу герменевтичної ситуації, характеристик учасників ситуації, вибору пластів розуміння та типу розуміння; сформованість навичок змістовного викладу теоретичного матеріалу у відповідній мовній формі академічним стилем.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Основи теорії мовної комунікації», «Жанрові теорії перекладу», «Стилістика першої іноземної мови», «Семантико-стилістичні особливості перекладу фахових текстів».

5.8. Зміст. Завдання, методи та цілі філологічної герменевтики. Основні складові субстанції розуміння. Сутність і походження смислів. Сислове багатство тексту. Процесуальна сторона розуміння тексту. Схеми діяльності у процесі розуміння тексту. Визначення способу читання в конкретних герменевтичних ситуаціях.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Бетти Э. Герменевтика как общая методология наук о духе Пер. с нем.: Е. В. Борисов. М.: «Канон+» РООИ «Реабилитация», 2011. 144 с.
2. Богачов А. Герменевтичний підхід у філософії Філософська думка. 2013. №5. С.41-50.
3. Богин Г.И. Филологическая герменевтика. Калинин:КГУ, 1982. 86 с.
4. Гадамер Х.-Г. Истина и метод: Основы философской герменевтики. Пер. с нем.; общ. ред. и вступ. ст. Б. Н. Бессонова. М.: Прогресс, 1988. 704 с.
5. Григорьев Б. В. Герменевтика и теория интерпретации. Владивосток: Изд. ДВГУ, 2002. 146 с.
6. Карабан В.І., Борисова О.В., Колодій Б.М., Кузьміна К.А. Попередження інтерференції мови оригіналу в перекладі (вибрані граматичні та лексичні проблеми перекладу з української мови на англійську): Навч. посібник. Вінниця : Нова Книга, 2003. 208с.
7. Кебуладзе В. Феноменологія і герменевтика у структурі філософської і гуманітарної освіти Філософська думка. 2013. №5. С.51-59.
8. Петренко Н. М. Interpret by Interpreting: Тренінг з усного перекладу : Навч. посібник. К : Центр навчальної літератури, 2003. 260с.
9. Рикер П. Герменевтика и психоанализ. М.: Искусство, 1996. 269с.
10. Цурганова Е.А. Герменевтика – наука о смысле текста Вестник Российской академии наук, 1994 том 64, № 12. с. 1095-1099.
11. Шлейермахер Ф. Герменевтика. Перевод с немецкого А.Л. Вольского. Научный редактор Н.О. Гучинская. СПб.: «Европейский Дом». 2004. 242 с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: лекції (оглядова / тематична / проблемна / лекція із заздалегідь запланованими помилками); практичні (тренінг/ презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; перевірка огляду / конспекту / презентації / індивідуально-творчі дослідницькі завдання / вправи / задачі / ситуаційні завдання тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва: Проблеми перекладу науково-технічної літератури.

5.2. Тип: Вибіркова.

5.3. Рік навчання: 2020/2021.

5.4. Семестр: 3.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Ковалевська Т.І., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання. набуття практичних навичок і вмінь двобічного письмового перекладу науково-технічних текстів; засвоєння здобувачами вищої освіти науково-технічної термінології, її значень і сфер вживання; ознайомлення майбутніх перекладачів із типовими проблемами, що виникають під час галузевого перекладу; знання основних типів і видів науково-технічного перекладу; вміння виокремлювати засоби досягнення передачі змісту повідомлення іноземною мовою засобами рідної мови і навпаки у галузі перекладу науково-технічної літератури; здатність обґрунтовувати важливість праці перекладача для забезпечення адекватного міжнародного обміну інформацією у науково-технічній галузі.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Сучасна українська мова», «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації», «Жанрові теорії перекладу».

5.8. Зміст: Основні положення перекладу науково-технічної літератури. Граматичні аспекти науково-технічного перекладу. Лексико-семантичні особливості науково-технічного перекладу. Термінологічні проблеми науково-технічного перекладу. Особливості перекладу різноструктурних термінологічних одиниць науково-технічних текстів. Синтаксичні особливості перекладу науково-технічних текстів. Жанрово-стилістичні аспекти перекладу науково-технічних текстів.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Бархударов Л.С. Язык и перевод. М. : Международные отношения, 1975. 240 с.

2. Бондарець О. В. Основи українського термінознавства та перекладу науково-технічної літератури: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Нац. техн. ун-т "Харк. політехн. ін-т". – Х., 2006. – 135 с.

3. Гарбовский Н. К. Теория перевода : учебник. М. : Изд-во Московского университета, 2004. 544 с.

4. Ібрагімова С. В. Проблеми перекладу науково-технічної літератури: навч. посіб. НТУУ "Київ. політехн. ін-т". К., 2008. 164 с.

5. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури: Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми.– Вінниця : Нова кн., 2002. 562 с.

6. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Вінниця: Нова книга, 2002. 564 с.

7. Комиссаров В. Н. Теория перевода (лингвистические аспекты) : учеб. Для ин-тов и фак. иностр. яз.. М. : Высшая школа, 1990. 253 с.

8. Коптілов В. В. Теорія і практика перекладу : навчальний посібник. К. : Юніверс, 2003. 280 с.

9. Черноватий Л. Переклад англійської економічної літератури: навчальний посібник. Вінниця: Нова Книга, 2007. 411 с.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій:

-лекції (оглядова / тематична / проблемна / лекція із заздалегідь запланованими помилками);

-практичні заняття (тренінг/ презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо);

підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська, англійська.

5.1. Назва: Проблеми міжкультурної комунікації і переклад.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2020/2021.

5.4. Семестр. 3.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Нечипоренко В.О., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання. вміння орієнтуватися в системі загальнолюдських цінностей і здатність враховувати особливості ціннісно-сміслових орієнтацій різних соціальних, національних, релігійних і професійних спільнот у соціумі; набуття навичок міжкультурної комунікації, які забезпечують адекватність соціальних і професійних контактів; вміння аналізувати проблемні ситуації у сфері фахової діяльності; здатність аналізувати матеріали сучасних досліджень в галузі лінгвістики, перекладознавства і теорії міжкультурної комунікації для самостійного використання; вміння аналізувати результати власної практичної діяльності у сфері міжкультурної комунікації і перекладу з метою її удосконалення і підвищення кваліфікації; знання концептуальної і мовної картини світу носія іншомовної культури; вміння використовувати потенціал мови для досягнення комунікативних цілей і бажаного впливу в іншомовному контексті.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Лінгвокраїнознавство країн першої іноземної

мови», «Основи теорії мовної комунікації».

5.8. Зміст: Міжкультурна комунікація як процес і як наука. Основні категорії міжкультурної комунікації. Картини світу і концептосфера нації. Ціннісна картина світу. Часова і просторова картини світу. Вербальне вираження національних особливостей. Невербальне вираження національних особливостей. Типи культур і міжкультурні стилі комунікації. Невдачі у міжкультурній комунікації. Мови і культури світу в єдності відмінностей.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник. 2-ге вид., доп. К. : ВЦ «Академія», 2009. 376 с.
2. Бурак А.Л. Translating Culture: Перевод и межкультурная коммуникация. Этап 1: уровень слова. М. : «Р.Валент», 2002. 152 с.
3. Грушевицкая Т.Г. Основы межкультурной коммуникации : учеб. для вузов. под ред. А.П.Садохина. М. : Юнити-Дана, 2002. 352 с.
4. Гудков Д.Б. Теория и практика межкультурной коммуникации. М. : ИТДГК «Гнозис», 2003. 288 с.
5. Донец П.Н. Основы общей теории межкультурной коммуникации. Харьков : Штрих, 2001. 386 с.
6. Манакін В.М. Мова і міжкультурна комунікація : навч. посіб. К. : ВЦ «Академія», 2012. 288 с.
7. Klyukanov I.E. Principles of Intercultural Communication. Boston, 2005. 290 p.
8. Neuliep J.W. Intercultural Communication. A Contextual Approach. 2nd edition. New York, 2003.
9. Novinger T. Intercultural Communication: a Practical Guide. Austin, TX : University of Texas Press, 2001. 230 p.
10. Scollon R. Intercultural Communication : a Discourse Approach. 2nd edition. Malden : Blackwell Publishers Ltd., 2001.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: *лекції* (лекція-візуалізація, проблемна лекція, бінарна лекція, лекція-дискурс, лекція-прес-конференція), *практичні заняття* (виконання вправ / презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ проектне навчання інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; доповідь; презентація; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо); *підсумковий контроль* (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська.

5.1. Назва: Європейські мови в міжкультурній комунікації.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2020/2021.

5.4. Семестр. 3.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Нечипоренко В.О., к.філол.н., доцент.

5.6. Результати навчання. вміння орієнтуватися в системі загальнолюдських цінностей і здатність враховувати особливості ціннісно-сміслових орієнтацій різних соціальних, національних, релігійних і професійних спільнот у соціумі; набуття навичок міжкультурної комунікації, які забезпечують адекватність соціальних і професійних контактів; вміння аналізувати проблемні ситуації у сфері фахової діяльності; здатність аналізувати матеріали сучасних досліджень в галузі лінгвістики, перекладознавства і теорії міжкультурної комунікації для самостійного використання; вміння аналізувати результати власної практичної діяльності у сфері міжкультурної комунікації і перекладу з метою її удосконалення і підвищення кваліфікації; знання концептуальної і мовної картини світу носія іншомовної культури; вміння використовувати потенціал мови для досягнення комунікативних цілей і бажаного впливу в іншомовному контексті.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до мовознавства», «Вступ до перекладознавства», «Лінгвокраїнознавство країн першої іноземної мови», «Основи теорії мовної комунікації».

5.8. Зміст: Міжкультурна комунікація як процес і як наука. Основні категорії міжкультурної комунікації. Картини світу і концептосфера нації. Ціннісна картина світу. Часова і просторова картини світу. Вербальне вираження національних особливостей. Невербальне вираження національних особливостей. Типи культур і міжкультурні стилі комунікації. Невдачі у міжкультурній комунікації. Мови і культури світу в єдності відмінностей.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник. 2-ге вид., доп. К. : ВЦ «Академія», 2009. 376 с.
2. Бурак А.Л. Translating Culture: Перевод и межкультурная коммуникация. Этап 1: уровень слова. М. : «Р.Валент», 2002. 152 с.
3. Грушевицкая Т.Г. Основы межкультурной коммуникации : учеб. для вузов. под ред. А.П.Садохина. М. : Юнити-Дана, 2002. 352 с.
4. Гудков Д.Б. Теория и практика межкультурной коммуникации. М. : ИТДГК «Гнозис», 2003. 288 с.
5. Донец П.Н. Основы общей теории межкультурной коммуникации. Харьков : Штрих, 2001. 386 с.
6. Манакін В.М. Мова і міжкультурна комунікація : навч. посіб. К. : ВЦ «Академія», 2012. 288 с.
7. Klyukanov I.E. Principles of Intercultural Communication. Boston, 2005. 290 p.
8. Neuliep J.W. Intercultural Communication. A Contextual Approach. 2nd edition. New York, 2003.
9. Novinger T. Intercultural Communication: a Practical Guide. Austin, TX : University of Texas Press, 2001. 230 p.
10. Scollon R. Intercultural Communication : a Discourse Approach. 2nd edition. Malden : Blackwell Publishers Ltd., 2001.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних і нетрадиційних методів навчання із використанням інноваційних технологій: *лекції* (лекція-візуалізація, проблемна лекція, бінарна лекція, лекція-

дискурс, лекція-прес-конференція), *практичні заняття* (виконання вправ / презентація / дискусія / моделювання ситуацій / «мозкова атака» / тренажерні завдання / робота в малих групах/ проектне навчання інше).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне / письмове опитування; доповідь; презентація; індивідуальне завдання, система управління навчанням тощо); *підсумковий контроль* (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська.

5.1. Назва. Психолінгвістичні аспекти перекладу.

5.2. Тип. Вибіркова.

5.3. Рік навчання. 2020/2021.

5.4. Семестр. 3.

5.5. Лектор, науковий ступінь, посада. Нечипоренко В.О., к. філол. н., доцент.

5.6. Результати навчання. знання термінологічного апарату психолінгвістики; вміння орієнтуватися в сучасних підходах до вивчення і аналізу психолінгвістичних аспектів перекладу; сформованість необхідного рівня теоретичного мислення для застосування його у вирішенні завдань професійної діяльності; здатність застосовувати набір дослідницьких інструментів для аналізу мовленнєвої особистості і мовленнєвої ситуації в процесі перекладу; набуття когнітивно-дискурсивних умінь, спрямованих на сприйняття та породження монологічних і діалогічних текстів як в усній, так і письмовій формах; здатність аналізувати проблемні ситуації у сфері фахової діяльності та матеріали сучасних досліджень в галузі лінгвістики, перекладознавства і теорії міжкультурної комунікації для самостійного використання; вміння використовувати потенціал мови для досягнення комунікативних цілей і бажаного впливу в іншомовному контексті; вміння застосовувати методи і прийоми самостійного розв'язання комунікативних завдань у професійній діяльності.

5.7. Обов'язкові попередні навчальні дисципліни. «Вступ до перекладознавства», «Практичний курс іноземної мови», «Практика перекладу з іноземної мови», «Переклад іноземної комерційної документації», «Жанрові теорії перекладу», «Семантико-стилістичні особливості перекладу фахових текстів», «Проблеми перекладу науково-технічної літератури», «Практичний курс письмового перекладу», «Практичний курс послідовного перекладу».

5.8. Зміст. Сучасна психолінгвістика як наука. Психолінгвістичні моделі продукування і сприйняття мовлення. Білінгвізм як психолінгвістична проблема. Особливості психолінгвістичного підходу до проблем перекладу. Сучасні психолінгвістичні концепції перекладу. Перекладач як мовна особистість. Психолінгвістичні витоки універсалій у перекладі. Психолінгвістичні аспекти тексту як об'єкта перекладацької діяльності. Психолінгвістичні критерії адекватності перекладу. Експериментальні дослідження психолінгвістичних проблем перекладу.

5.9. Рекомендована джерела та інші навчальні ресурси/засоби.

1. Беянин В.П. Психолінгвістика. М. : Флінта, 2008. 232 с.
2. Горелов И.Н. Основы психолінгвістики. 3-е изд. перераб. и доп. М. : Лабиринт, 2001. 304 с.
3. Залевская А.А. Введение в психолінгвістику. М. : Рос. гос. гуманит. ун-т, 2000. 382 с.
4. Засекін С.В. Психолінгвістичні універсалії перекладу художнього тексту : монографія. Луцьк : Волин. нац ун-т імені Лесі Українки, 2012. 272 с.
5. Засекіна Л.В. Вступ до психолінгвістики. Острог : Вид-во Нац. ун-ту «Острозька академія», 2002. 168 с.
6. Леонтьев А.А. Основы психолінгвістики : учеб. [для студ. высш. учеб. завед.]. М. : Смысл; Академия, 2005. 288 с.
7. Психологія мовлення і психолінгвістика : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Переяслав-Хмельницький : Переяслав-Хмельн. пед ін-т; К. : Фенікс, 2008. 325 с.
8. Фрумкіна Р.М. Психолінгвістика. М. : Академия, 2007. 320 с.
9. Fernandez E. The Fundamentals of Psycholinguistics. L. : Wiley-Blackwell, 2010. 336 p.
10. Harley T. The Psychology of Language. From Data to Theory. : Psychology Press, 2008. 602 p.

5.10. Заплановані навчальні заходи та методи викладання. Поєднання традиційних та нетрадиційних методів викладання з використанням інноваційних технологій: лекції (оглядові, тематичні, проблемні, лекції-конференції, лекції-дискусії); практичні заняття (презентації, дискусії, робота в малих групах, кейс-стаді, моделювання ситуацій).

5.11. Методи і критерії оцінювання.

поточний контроль (тестування; усне та письмове опитування; задачі);
підсумковий контроль (екзамен).

5.12. Мова навчання та викладання. Українська.

ПРАКТИКА

Виробнича (переддипломна практика)

Курс 2, навчальні години – 270, кількість кредитів ECTS: 9, тривалість – 6 тижнів, форма контролю - залік.